Περιοδος 2η,
Νο 24
Οχτωβρης '93
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση «Εργατικη Δημοκρατια»

ΔΙΗΜΕΡΟ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ 22–23 ΟΧΤΩΒΡΗ
σελ. 6–7

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ Τ/Κ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ
σελ. 2

ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΒΙΑ
σελ 4, 8, 10

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ...

Ζητουν θυσιες για να θυσαυριζουν

Ο Υπουργος Εργασιας καλεσε την εργατικη ταξη να κανει θυσιες για να "επαναληφθει ενα δευτερο μικρο οικονομικο θαυμα".

Οι ηγεσιες των συντεχνιων ανταποκριθηκαν στο καλεσμα και δηλωσαν ετοιμες "να αναθεωρησουν την πολιτικη τους στη διεκδικηση μισθολογικων αιτηματων στα πλαισια της ανανεωσης των συλλογικων συμβασεων που ληγουν τελος του χρονου".

Την ιδια στιγμη δηλωνουν οτι "δεν θα δεχτουν καμια παραβιαση ή καταργηση συμφωνηθεντων". Αν δεχτουν ομως να παγωσουν οι μισθοι και τα ωφεληματα των εργαζομενων που θα κλεινουν συμβασεις απο δω και μπρος, δεν θα υπαχουν και πολλα συμφωνηθεντα για να καταργηθουν.

Φερνουν σαν παραδειγμα το "οικονομικο θαυμα" που εγινε μετα το '74 για να μας αποδειξουν οτι οι θυσιες της εργατικης ταξης μπορουν να ανατρεψουν την οικονομικη κριση. Το "θαυμα" του '74 ομως στηριχτηκε πανω στην καταστροφη του Λιβανου που μετετρεψε την νοτια Κυπρο σε εμπορικο κεντρο και τα πετροδολλαρια που ερααν αφθονα, εξαιτιας της πετραιλαϊκης κρισης, στις γυρω Αραβικες χωρες στις οποιες εξορμουσαν οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες.

Χωρις αυτους τους παραγοντες κανενα "οικονομικο θαυμα" δεν θα υπηρχε και οι θυσιες της εργατικης ταξης θα εκαναν απλως καποιους καπιταλιστες πιο πλουσιους και τους εργατες φτωχοτερους.

συνεχεια στην σελ .3

Ο Τ/Κ αγωνιστης της επαναπροσεγγισης Σαλιχ Ασκερογλου αρνειται να υπηρετησει στον τουρκοκυπριακο στρατο

Πανω: ο Σαλιχ Ασκερογλου (δευτερος απο δεξια) μιλα σε εκδηλωση της "Επιτροπης για την Υπερασπιση των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων" του νοτου, στις 3 Απριλη 92.

Διπλα: Ο Σαλιχ (αυτος που κρατα το πανω στο κεντρο) και αλλοι τουρκοκυπριοι στην πορεια της ΠΕΟ την Πρωτομαγια του 92. Μαζι με το μπλοκ της Εργατικης Δημοκρατιας εδωσαν ενα δυναμικο παρον. Για πρωτη φορα μετα απο πολλα χρονια φωναχτηκαν στην Λευκωσια στα ελληνικα και στα τουρκικα συνθηματα οπως "Ζητω η Κοκκινη Πρωτομαγια", "Οχι στο σοβινισμο", "Ελληνες και Τουρκοι Εργατες Ενωμενοι".

Στις 24 του Σεπτεμβρη ο τουρκοκυπριος Σαλιχ Ασκερογλου εδωσε δημοσιογραφικη διασκεψη στο βορρα και δηλωσε οτι αρνειται να καταταγει στο στρατο επικαλουμενος την αντιθεση του στο πολεμο και τον σοβινισμο (δημοσιευουμε ολοκληρη την δηλωση στις διπλανες στηλες).

Ο Σαλιχ κρατειται απο τις τουρκοκυπριακες αρχες και θα περασει απο στρατοδικειο. Πριν παει στο βορρα ζουσε και εργαζοταν στη νοτια Κυπρο, οπου και γνωρισε την ελληνοκυρια συντροφο του Γιωτα, μαζι με την οποια εχει σημερα ενα κοριτσακι. Η ζωη του Σαλιχ, οπως και των περισσοτερων τουρκοκυπριων που ζουν στο νοτο, ηταν ενα πραγματικο μαρτυριο. Η σχεση του με τη Γιωτα δεχτηκε πολλες επιθεσεις.

Μετα απο ολα αυτα και αφου δεν μπορεσαν να βρουν απο πουθενα βοηθεια για να φυγουν στο εξωτερικο αναγκαστηκαν να πανε στο βορρα γνωριζοντας οτι ο Σαλιχ θα συλλαμβανονταν και θα φυλακιζοταν. Τελικα οχι μονο αυτος συνεληφθει αλλα και η Γιωτα μετα την δηλωση του Σαλιχ διωχτηκε με το μωρο τους απο τον βορρα.

εθνικιστικη υποκρισια

Οι ελληνοκυπριακες εφημεριδες φυσικα δεν εχασαν την ευκαιρια να χρησιμοποιησουν την ιστορια του Σαλιχ και της Γιωτας για να δειξουν ποσο κακο ειναι «το καθεστως Ντεκτας» προβαλλωντας την σαν ενα ερωτικο δραμα με τιτλους, οπως «ερωτας περαν απο το συρματομπλεγμα». Εθαψαν το κομματι της δηλωσης του Σαλιχ για την καταπιεση και τους διωγμους των τουρκοκυπριων στο νοτο οπως εθαψαν και το γεγονος οτι ο Σαλιχ δεν ειναι ο πρωτος μη θρησκευτικος αρνητης στρατευσης στη Κυπρο, και οτι προηγηθηκε η περιπτωση του ελληνοκυπριου Γιαννη Παρπα που αρνηθηκε πριν μερικα χρονια να παει στις ασκησεις της Εθνικης Φρουρας γιατι οπως δηλωσε «δεν ηθελε να πολεμησει τους τουρκοκυπριους.

Σ' αυτο συνετεινε και ο τροπος που προβαλλει την ιστορια του Σαλιχ η «ομαδα συμπαραστασης» που δημιουργηθηκε στο νοτο τονιζοντας περισσοτερο το ανθρωπινο δραμα *«αυτης της νεαρης οικογενειας που κρυβεται πισω απο τα φυλλαδια για το νησι της Αφροδιτης και του Ερωτα»*, υποβαθμιζοντας τα αλλα στοιχεια της δηλωσης του Σαλιχ. Μιλωντας εκ μερους της «ομαδας συμπαραστασης» ο Αντρεας Παναγιωτου ειπε οτι για τους διωγμους και την καταπιεση των τουρκοκυπριων *«που ζουν στις ελευθερες περιοχες δεν ευθυνεται η Κυπριακη Δημοκρατια αλλα ατομα»* και οτι *«η περιγραφη του Σαλιχ για τις συνθηκες που αντιμετωπιζουν οι τουρκοκυπριοι στις ελευθερες περιοχες ειναι υπερβολικη»*

«Η ομαδα συμπαραστασης» ενω καταγγελει τον εθνικισμο και των δυο πλευρων δινει εμφαση περισσοτερο στον σωβινισμο της αλλης πλευρας. Ενω για παραδειγμα αναφεραν *«τους ηρωικους τουρκοκυπριους δημοσιογραφους της Γενι Ντουζεν που επιμενουν να καταγγελουν την καταστροφη της πολιτιστικης κληρονομιας της χωρας μας»* δεν ειπαν τιποτα για τον συνεργατη της «Χαραυγης» που καταγγειλε την καταστροφη τουρκοκυπριακων ταφων στο νοτο και που στο τελος εχασε και την θεση του.

αγωνιστης της εργατικης ταξης

Ο Σαλιχ δεν ειναι ενας απλος φιλειρηνιστης οπως τον παρουσιασε η «ομαδα συμπαραστασης» και η ιστορια του δεν ειναι απλα ενα ανθρωπινο, οικογενιακο δραμα που εκτυλισσεται σε μια περιοχη που υπαρχει πολεμος οπως το παρουσιασαν στη καλυτερη περιπτωση οι εφημεριδες. Ειναι ενας αγωνιστης της εργατικης ταξης και της επαναπροσεγγισης. Οταν βρισκονταν στο νοτο επαιξε ενεργο ρολο στην οργανωση των τουρκοκυπριων και την δημιουργια μαζι με ελληνοκυπριους της «Επιτροπης συμπαραστασης των δικαιωματων των τουρκοκυπριων» του νοτου. Επαιρνε μερος στις κινητοποιησεις της εργατικης ταξης και αγωνιστηκε για την επαναπροσεγγιση.

Μιλωντας σε εκδηλωση της «Επιτροπης» περσι τον Απριλη σαν εκπροσωπος των τουρκοκυπριων του νοτου ειχε καταγγειλει οτι: *«Οι περισσοτεροι τουρκοκυπριοι ζουμε στο 'γκετο' του Αγιου Αντωνη στη Λεμεσο. Ζουμε σε σπιτια ερειπια που σε κανενα ανθρωπο δεν αξιζει να ζει μεσα. Το γεγονος οτι για μας δεν βρισκονται ευκολα δουλειες και το κυνηγι της αστυνομιας μας σπρωχνουν στο 'γκετο'. Ειμαστε οι μαυροι της Κυπρου... Απευθυνω εκκληση σε ολους τους ελληνοκυπριους αντισωβινιστες να μας βοηθησουν. Θελω να υπογραμμισω οτι αυτοι που νομιζουν οτι η Επιτροπη δινει επιχειρηματα στον Ντεκτας, κατα την ταπεινη μου γνωμη εχουν λαθος. Αντιθετα η επιτροπη με την δουλεια της στελνει ενα δυνατο μηνυμα αλληλεγγυης και δινει κουραγιο στους τουρκοκυπριους αντισωβινιστες να συνεχισουν και τον δικο τους αγωνα στην αλλη πλευρα.»*

Σημερα ο Σαλιχ στελνει απο την αλλη πλευρα ενα δυνατο μηνυμα αλληλεγγυης και δινει κουραγιο στους ελληνοκυπριους αντισωβινιστες. Δεν πρεπει να τον αφησουμε μονο του στην παλη του εναντια στο σωβινισμο. Ηδη στο βορρα εχει εμφανιστει ενα σημαντικο κινημα συμπαραστασης με αποτελεσμα να συλληφθη και η ποιητρια Νιεσιε Γιασιν που φιλοξενσε στο σπιτι της τη τον Σαλιχ και την Γιωτα. Ο καθε αγωνιστης της εργατικης ταξης, ο καθε υποστηριχτης της επαναπροσεγγισης πρεπει να του συμπαρασταθει: Καταγγελοντας πρωτα και κυρια την Κυπριακη Δημοκρατια, για την καταπιεση και τους διωγμους σε βαρος των τουρκοκυπριων του νοτου, που αναγκασαν τον Σαλιχ να παει στο βορρα παρα το οτι ηξερε οτι τον περιμενε η φυλακη. Αλλα και ολους εκεινους τους υποκριτες που οταν ο Σαλιχ ηταν στον νοτο και ζητουσε μαζι με τους αλλους τουρκοκυπριους την συμπαρασταση τους, εκαναν τους κουφους ενω σημερα του «συμπαραστεκοντα»ι αρπαζοντας την ευκαιρια να καταγγειλουν το «καθεστως Ντεκτας και Ερογλου».

Η καλυτερη συμπαρασταση που μπορουμε να προσφερουμε στον Σαλιχ ειναι να δυναμωσουμε την παλη μας εναντια στο σωβινισμο της δικης μας πλευρας στελνοντας ετσι ενα πραγματικο μηνυμα διεθνιστικης αλληλεγγυης στους τουρκοκυπριους αντισωβινιστες. Να δυναμωσουμε τη παλη μας εναντια σε αυτους που εφεραν του πολεμους, τη προσφυγιά και τις καταστροφες σε χιλιαδες ελληνοκυριους και τουρκοκυριους εργαζομενους τις τελευταιες τεσσερεις δεκετιες: τους καπιταλιστες και τους στρατοκρατες και των δυο πλευρων. Σ΄αυτους αντιστεκοταν ο Σαλιχ οταν ηταν στο νοτο, σ' αυτους αντιστεκεται σημερα στο βορρα

η δηλωση του Σαλιχ Ασκερογλου

Εγω, ο Σαλιχ Ασκερογλου, σαν φιλειρηνικο ατομο, καταδικαζω ολους τους πολεμους και ολους τους στρατους επειδη προκαλουν την σφαγη εκατομμυριων ανθρωπων. Αρνουμαι να υπηρετησω στις Τουρκοκυπριακες Δυναμεις Ασφαλειας.

Σαν τουρκοκυπριος δεν θεωρω τους ελληνοκυπριους σαν εχθρους μου. Πιστευω οτι η εχθρα εναντια σε ενα ελληνοκυπριο θα δημιουργησει την εχθρα του ελληνοκυπριου απεναντι στον τουρκοκυπριο. Μπορει η αρνηση μου να υπηρετησω στον στρατο να σημαινει μονο ενα λιγοτερο εχθρο αναμεσα σε αναριθμητους αλλους. Αλλα επιθυμω να γινει η πραξη μου αυτη μια αρχη. Πιστευω οτι οι πολεμοι προκαλουν μονο αιμα, δακρυα, καταπιεση και σωβινισμο, καταστροφη του ανθρωπινου πολιτισμου και του περιβαλλοντος, και ποτε δεν φερνουν λυση σε προβληματα.

Συναντησα την Γιωτα το 1990. Αγαπηθηκαμε στην Νοτια Κυπρο, οπου κυριαρχει ενα καταπιεστικο, εχθρικο και σωβινιστικο περιβαλλον για τους τουρκοκυπριους. Ο ερωτας μας ηταν πανω απο ολα αυτα. Δραπετευσαμε απο ενα περιβαλλον στο οποιο ο ερωτας αναμεσα σε ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους ειναι απαγορευμενος, και ηρθαμε στο Βορα. Εδω, με συλλαβανε. Ηθελαν να συλλαβουν και την γυναικα μου αλλα αντιταχθηκα σε αυτο γιατι ηταν εγκυος. Τους ζητησα να την στειλουν να μεινει με την οικογενεια μου. Κατα την διαρκεια της κρατησης μου, μου ζητησαν να μιλησω για οσα μου συνεβηκαν στις εφημεριδες. Αρνηθηκα, επειδη φοβηθηκα πως οτι ελεγα θα χρησιμοποιουνταν σαν προπαγανδα απο τους τουρκοκυπριους σωβινιστες. Μετα απο αυτο, με υποχρεωσαν να κανω μια δηλωση στον τυπο την οποια ειχε ετοιμασει η αστυνομια, κατω απο την απειλη οτι η γυναικα μου θα στελνονταν στην ελληνικη πλευρα.

Αργοτερα, με εβαλαν να υπογραψω μια δηλωση οτι παραιτουμαι απο το δικαιωμα να υπηρετησω σαν εφεδρος αξιωματικος στο στρατο.

Σημερα (24 Σεπτεμβρη 1993) με καλεσαν στο στρατο. Θα μου μαθουν πως να σκοτωνω ανθρωπους. Ποιον εχθρο πρεπει να σκοτωσω - την γυναικα μου Γιωτα, την κορη μου Μελισσα, ή τους συγγενεις και φιλους τους. Οι εχθροι του στρατου δεν ειναι οι δικοι μου εχθροι. Αν ετσι ηταν τα πραγματα, δεν θα διαλεγα την Γιωτα για γυναικα μου. Πως μπορει αυτοι που στο στρατο θα πρεπει να θεωρω σαν εχθρους, στο σπιτι μου να ειναι η γυναικα μου και η κορη; Πως θα αγκαλιαζω την γυναικα και την κορη μου ενω θα φορω την στρατιωτικη στολη;

Σαν πολλους αλλους τουρκοκυπριους νεους και αποφοιτους πανεπιστημιων, μεταναστευσα για να αποφυγω την στρατευση. Επειδη ειχα προβλημα να ταξιδευω με τουρκοκυπριακο διαβατηριο, πηγα στη Νοτια Κυπρο το 1990 για να παρω διαβατηριο της Κυπριακης Δημοκρατιας. Ομως στην νοτια Κυπρο βρηκα ενα συστημα παρομοιο με αυτο της βορειας Κυπρου, που δεν αναγνωριζει το δικαιωμα για ενα ασφαλες μελλον για μενα και τους αλλους τουρκοκυπριους. Οι εμπειριες μου με εκαναν να συνειδητοποιησω ποια ειναι η κυπριακη πραγματικοτητα, και μου εδειξαν οτι το πραγματικο προβλημα ειναι οι στρατοι και ο σωβινισμος. Αφτο με εκανε να εμφανιστω μπροστα στην ανθρωποτητα σαν ενας αντιρρησιας συνειδησης.

Ακουγοντας την φωνη της συνειδησης μου, μαζι με τις ηθικες, ανθρωπιστικες και φιλειρηνικες πεποιθησεις μου, δηλωνω δημοσια οτι αρνουμαι να υπηρετησω οποιονδηποτε στρατο κατω απο οποιεσδηποτε συνθηκες. Ειμαι ετοιμος να δεχτω να εκτελεσω οποιαδηποτε κοινωνικη υπηρεσια που δεν εχει καμμια σχεση με τον στρατο.

Ζητω την υποστηριξη ολων των φιλειρηνιστων και αντισωβινιστων στην Κυπρο και τον κοσμο, για να εμποδισουν τα κακα που μπορουν να συμβουν σε μενα, την γυναικα μου και το κοριτσακι μου.

Σαλιχ Ασκερογλου

Ο ΑΝΤΕΝΑ "ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ" ΤΟΝ ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟ

Αν δεν ηταν τοσο θανασιμα επικινδυνος ο σωβινισμος, θαταν πολυ αστειες οι υστερικες εθνικιστικες κραυγες που ξεσηκωσε η δηθεν "αποκαλυψη" του Αντενα για την ομαδα ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων που ασχολουνται με την "τεχνικη επιλυσης διαφορών μεταξυ ατομων και ομαδων".

Ακομα και η "Χαραυγη" βιαστηκε να κινδυνολογησει για "βρωμικο παιχνιδι" που διεξαγεται "πισω απο τις πλατες του λαου".

Η Μαρια Σφετσου δημοσιογραφος του Ραδιο Πρωτο μιλωντας σχετικα επανελαβε αρκετες φορες την λεξη επαναπροσεγγιση με υφος χειροτερο απο αυτο που θα χρησιμοποιουσε αν αναφερονταν στα σκατα που καποιος φαρσερ αφησε μπρος στην πορτα της. Οι σωβινιστες χρησιμοποιησαν την ιστορια αυτη για να χτυπησουν την επαναπροσεγγιση.

Ενας λογος για τον οποιο ισως την διαλεξαν ειναι οτι αυτη η ιστορια ειναι ευκολο θυμα, δεν μπορει ουτε να πεισει ουτε να συγκινησει. Παρα τα οσα σιγουρα πιστευουν μερικοι απο αυτους που πηραν μερος σε αυτα τα "ακαδημαϊκα επιστημονικα" χαπενιγκ, καθως και το ΑΔΗΣΟΚ που τους λιβανισε, τετοιες ιστοριες δεν μπορουν να εχουν καμμια σχεση ουτε με την «επιλυση διαφορων» στο Κυπριακο ουτε με την επαναπροσεγγιση. Εγγυηση για αυτο ειναι αυτοι που τα στηριζουν και συμμετεχουν σε αυτα. Η πρεσβεια των ΗΠΑ (αυτοι και αν καταλαβαινουν απο ειρηνη!), ο γιος του Ντενκτας απο τους τουρκοκυπριους, και η Καιτη Κληριδη του ΔΗΣΥ, του κομματος που αφου αγωνιστηκε για να βγαλει απο την φυλακη τον τουρκοφαγο Σαμψων, μετα δικαιωσε και τους πραξικοπηματιες. Σαν να μαζευτηκαν οι λυκοι για να συζητησουν λυσεις για τα προβληματα υγειας των προβατων.

Η επαναπροσεγγιση ειναι δικη μας δουλεια, της εργατικης ταξης των δυο κοινοτητων, της Ελλαδας και της Τουρκιας.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Ταξικη αντιπαραθεση

συνεχεια απο σελ. 1

Σημερα η κατασταση στην περιοχη ειναι πολυ διαφορετικη. Ο Λιβανος εχει παρει ξανα την θεση του σαν το εμπορικο κεντρο της περιοχης σε βαθμο μαλιστα που οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες παραπονιουνται οτι πολλες επιχειρησεις εχουν ηδη μεταφερει τις εδρες τους και το κεντρο των εμπορικων τους δραστρηριοτητων εκει. Οι πλουσιες Αραβικες χωρες μετα τον πολεμο στο κολπο που ουσιαστικα χρηματοδοτησαν, αντιμετωπιζουν αρκετες οικονομικες δυσκολιες.

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η κριση στην οποια μπαινει ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος ειναι μερος της κρισης που μαστιζει τον παγκοσμιο καπιταλισμο. Της χειροτερης κρισης που γνωρισε ο κοσμος απο την δεκαετια του '30 και απο την οποια οι καπιταλιστες δεν ξερουν πως να γλυτωσουν.

Οι εργοδοτες σε ολο τον κοσμο προσπαθουν να φορτωσουν τα βαρη της κρισης στους εργατες και εκατομμυρια εργατες σε ολο το κοσμο εχουν δεχτει θυσιες με τα ιδια επιχειρηματα που μας σερβιρουν εδω οι μαστροι και οι συντεχνιακοι ηγετες. Πουθενα ομως οι θυσιες δεν εμποδισαν την χειροτερευση της κρισης.

Ακομα και χωρες οπως η Ιαπωνια και η Ν. Κορεα που εχουν επιβαλει στην εργατικη ταξη ενα καθεστως στρατιωτικης πειθαρχιας, με μονιμες θυσιες, οπου ουσιαστικα δεν υπαρχει ωραριο και τα παιδια μαθαινουν απο τη πρωτη δημοτικου πως να ειναι πειθαρχικοι εργατες δεν εχουν ξεφυγει απο την καπιταλιστικη κριση.

Την κριση την προκαλει ενα αδικο και βαρβαρο συστημα που στην καρδια του εχει τον ανταγωνισμο και το ξεφρενο κυνηγητο του κερδους και καμια θυσια της εργατικης ταξης δεν μπορει να θεραπευσει αυτη την αρρωστια.

Αντιθετα καθε θυσια και υποχωρηση ενος κομματιου της εργατικης ταξης σε ενα μερος του κοσμου οδηγει σε περισσοτερες θυσιες για ενα αλλο κομματι της εργατικης ταξης.

Οταν εμεις κανουμε θυσιες για να πουλουν φτηνοτερα οι ελληνοκυπριοι βιομηχανοι και να φανε του Κορεατες ανταγωνιστες τους, τοτε και οι Κορεατες καπιταλιστες επιβαλλουν θυσιες στους εργαζομενους στη Κορεα για να συναγωνιστουν τους αλλους και τελικα δημιουργειται ενας φαυλος κυκλος. Η λογικη των θυσιων ειναι αδιεξοδη για την εργατικη ταξη.

ΘΥΣΑΥΡΙΖΟΥΝ

Στη καλυτερη περιπτωση οι θυσιες της εργατικης ταξης θα μετατραπουν σε περισσοτερο πλουτο για τους καπιταλιστες ενω οι εργατες θα δυστυχουν.

Ο Ζιβαναρης της ΟΕΒ μας ειπε οτι το '92 οι εργαζομενοι πηραμε αυξηση μισθων πανω απο 10%. Μονο αν μας εδινε ενα μερος απο το δικο του εισοδημα θα παιρναμε τετοια αυξηση. Η πραγματικη αυξηση των μισθων, αμα αφαιρεσουμε δηλαδη τον πληθωρισμο, δεν ηταν παρα 2.8 που ειναι η μικροτερη απο το 1975 και μολις το ενα τεταρτο αυτης του 1982.

Αυτο που δεν μας λεει ο Ζιβαναρης ειναι τις δικες τους αυξησεις και τα δικα τους εισοδηματα για να φανει που πανε οι θυσιες της εργατικης ταξης. Συμφωνα με επισημη στατιστικη της κυβερνησης το 20% των πιο πλουσιων καρπωνονται το 46% του συνολιου εισοδηματος που παραγει η εργατικη ταξη που ειναι το 40% των πιο φτωχων παιρνει μονο το16%. Και αυτα παντα συμφωνα με τα επισημα στοιχεια. Τα πραγματικα θα ειναι πολυ χειροτερα για την εργατικη ταξη.

Ζητουν θυσιες για να θυσαυριζουν. Την ωρα που η κυβερνηση σταματα τις προσληψεις γιατρων, νοσοκομων, δασκαλων, ταχυδρομικων, κοβει εργα κοινωνικης ωφελειας και επιβαλλει φορολογιες στους εργαζονους, χαριζει εκατομμυρια στους βιομηχανους, τους ξενοδοχους και τους εμπορους σαν επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες.

Καμια θυσια για χαρη των αφεντικων. Η μονη θεραπεια που υπαρχει για την κριση ειναι η ανατροπη του συστηματος που την γεννα. Προς αυτη την κατευθυνση ειναι που πρεπει να στεψουμε την παλη μας και οχι να ψαχνουμε συνταγες μαζι με τα αφεντικα για αυξηση της παραγωγικοτητας οπως κανουν οι ηγεσιες των συντεχνιων.

Χρειαζομαστε μια πολιτικη ταξικης αντιπαθεσης, που να κοντραρει την πολιτικη της κυβερνησης και των αφεντικων σε ολα τα μετωπα. Εναντια στη λιτοτητα και τις απολυσεις, εναντια στον ρατσισμο και τις διωξεις των ξενων εργατων, εναντια στον σοβινισμο και τη στρατικοποιηση της ζωης μας.

ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΟΝΤΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ

Αλλη μια ακροδεξια οργανωση εμφανιστηκε τελευταια, η "Αλκιμος Νεολαια Ελληνων Κυπρου" (ΑΝΕΚ). Μαζι με τις αλλες παρομοιες οργανωσεις, τους αγκυλωτους σταυρους και τα ναζιστικα συνθηματα σε γηπεδα, σχολεια και χωρια, η εμφανιση της ειναι ακομα μια αποδειξη οτι ο φασισμος που δολοφονει μεταναστες στην Ευρωπη, χτυπα και την δικη μας πορτα.

Και ομως, περασαν μονο 60 χρονια απο το 1933, οταν ο Χιτλερ ανεβηκε στην εξουσια στην Γερμανια. Πολλοι ανθρωποι που εζησαν την μοναδικη στην ιστορια βαρβαροτητα του ναζισμου ειναι ακομα ζωντανοι. Οι ναζιστες διαλυσαν ολες τις μη ναζιστικες οργανωσεις, οχι μονο τα αριστερα κομματα και τις εργατικες οργανωσεις, αλλα ακομα και τους προσκοπους και τις καθολικες θρησκευτικες οργανωσεις! Εξολοθρεψαν 6 εκατομυρια εβραιους και εκατομυρια αλλα "κατωτερα οντα" οπως γυφτους, ομοφυλοφιλους, κομμουνιστες και σοσιαλδημοκρατες. Στειρωσαν ή ευνουχισαν δια της βιας χιλιαδες πνευματικα καθυστερημενους ή με αλλα προβληματα υγειας, για την "βελτιωση της φυλης"! Οδηγησαν σε ενα πολεμο που αφησε 59 εκατομυρια νεκρους.

Στο τελος του πολεμου ο περισσοτερος κοσμος πιστεψε οτι η ανθρωποτητα "πηρε το μαθημα της", οτι θα ηταν αδιανοητο να ξαναγινουν τα ιδια, το "ποτε ξανα φασισμος", δεν θα εμενε μια απλη ευχη.

Ομως οπως εγραψε ο γερμανος συγγραφεας Μπρεχτ, "η κοιλια της σκυλας που γεννησε" τον φασισμο, δηλαδη ο καπιταλισμος και η οικονομικη του κριση, "ειναι ακομα καρπερη".

ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ο φασισμος δεν ειναι απλα μια ακομα μορφη δεξιας δικτατοριας. Ειναι πολυ πιο επικινδυνος. Η Ελληνικη χουντα, μετα απο 7 χρονια στρατιωτικου νομου, δεν καταφερε να εμποδισει την εξεγερση των εργατων και φοιτητων στο Πολυτεχνειο. Ομως οι φασιστες δεν χρησιμοποιουν μονο τον στρατο και την αστυνομια εναντια στην εργατικη ταξη. Κινητοποιουν μεγαλες λαϊκες μαζες απο μικροαστους αλλα ακομα και καθυστερημενους εργατες, απελπισμενους και εξαγριωμενους απο την εξαθλιωση στην οποια τους ερριξε η κριση, οι οποιοι επιτιθενται στις εργατικες συγκεντρωσεις και εκδηλωσεις, διαλυουν βιαια ολες τις εργατικες οργανωσεις, και καταντουν την εργατικη ταξη μια ανοργανωτη αμορφη μαζα

Σε αντιθεση με τους παραδοσιακους δεξιους, οι φασιστες απευθυνονται στα λαϊκα στρωματα χρησιμοποιωντας μπολικη αντικαπιταλιστικη δημαγωγια εναντια στους πλουσιους, που την ανακατευουν με εθνικιστικες και ρατσιστικες βρωμιες, παρουσιαζοντας τους ξενους, τους εβραιους ή τους μαυρους σαν τις αιτιες της κρισης. Ο φασιστας που κερδισε τελευταια τις συμπληρωματικες εκλογες σε εργατικο δημο του Λονδινου ηταν ενας ανεργος οικοδομος!

Φυσικα, οταν η αντισταση της εργατικης ταξης στην κριση πεισει τους μεγαλοεπιχειρηματιες οτι δεν υπαρχει αλλη διεξοδος απο την φασιστικη βαρβαροτητα, τοτε αρχιζουν να χρηματοδοτουν και να υποστηριζουν αμεσα τους φασιστες που πριν περιφρονουσαν σαν αλητες εξτρεμιστες. Και οι φασιστες ηγετες δειχνουν το πραγματικο τους προσωπο, ξεχνουν τις υποσχεσεις τους και αναλαμβανουν να προστατευσουν το μεγαλο κεφαλαιο, ακομα και απο τους ιδιους τους οπαδους τους.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ

Στην νοτια Κυπρο η οικονομικη κριση εχει καθυστερησει σε σχεση με την Ευρωπη. Αρχισε να γινεται αισθητη με ανεργια και κλεισιματα εργοστασιων μολις στο τελος του 92.

Αλλα ο κινδυνος ειναι εδω! Οι ελληνοκυπριοι φασιστες εχουν υπερ τους αλλες ευνοϊκες συνθηκες: Τον εντονο εθνικισμο που ξεπηδα απο ολη την ιστορια του Κυπριακου, και καλλιεργειται απο την ιδια την κυβερνηση, την παραδοση της ΕΟΚΑ και ΕΟΚΑ Β και την πολιτικη στεγαση και νομιμοποιηση της τελευταιας απο το ΔΗΣΥ. Δεν ειναι τυχαιο που πριν λιγους μηνες ο συναγερμικος δημαρχος του Παραλιμνιου Βλιττης ειχε το θρασος να προσκαλεσει στην Κυπρο τον γαλλο αρχιφασιστα Λεπεν.

Ακομα η μεχρι τωρα πολιτικη των ελληνοκυπριακων συντεχνιων να προβαλλουν σαν αιτιους της ανεργιας τους ξενους εργατες και σαν λυση το διωξιμο τους, πραγματικα ριχνει νερο στο μυλο των φασιστων.

Η οικονομικη υφεση μπορει να εξελιχθει σε κριση με μεγαλη ταχυτητα, να ριξει στην απελπισια μεγαλες μαζες, και να επιτρεψει ετσι στους φασιστες να εκμεταλλευτουν τις ευνοϊκες αυτες συνθηκες για να μεγαλωσουν με μεγαλη ταχυτητα.

Ομως οπως το 1933, ετσι και το 1993 δεν ειναι αναποφευκτα ολα αυτα. Μπορουμε να τους σταματησουμε. Αλλα για αυτο χρειαζεται μια πολιτικη διαφορετικη απο αυτη που κρατησε για παραδειγμα ο Χριστοφιας στο συλλαλητηριο της 20 Ιουλη οταν καλεσε τους εδονιτες να "αγνοησουν τις προκλησεις" του φασιστικου ΔΡΑΣΙΣ-ΚΕΣ, ενω επρεπε αντιθετα να τους πεταξουμε κακηνκακως εξω απο την Πλατεια Ελευθεριας.

Πολυς κοσμος, ιδιαιτερα νεολαιοι, νοιωθουν τους κινδυνους και θελουν να αντιδρασουν. Ειναι πια καιρος για μια μετωπικη αντιφασιστικη εκστρατεια που να μπορει να αγκαλιασει ολους οσους θελουν να χτυπησουν το φιδι πριν βγει απο το αυγο. Υπαρχουν κιολας αναγκες να κινητοποιηθουμε για να ενημερωσουμε πλατεια τον κοσμο για το τι ειναι και τι επιδιωκουν οι φασιστες (εχουν αρχισει ηδη να ακουγονται ανοιχτα αποψεις οπως "εκανε και μερικα καλα ο Χιτλερ"!). Να δωσουμε ενα καλο μαθημα στον Βλιττη, αν τολμησει να κουβαλησει στην Κυπρο τον Λεπεν, οργανωνοντας του μια αξεχαστη υποδοχη απο το αεροδρομιο κιολας. Να σβησουμε ανοιχτα και προκλητικα τις φασιστικες βρωμιες απο τους τοιχους, και να καταστρεψουμε στο φως της ημερας τα φασιστικα πανω. Σε μια τετοια δουλεια μπορουν και πρεπει να συμμετεχουν ολες οι δημοκρατικες και αριστερες οργανωσεις, ο καθε νεολαιος αγωνιστης, ο καθε εργαζομενος που θελει να δωσει την κοντρα με τους φασιστες. Η ευθυνη ομως της οργανωσης και στιρηξης μιας τετοιας πρωτοβουλιας ανηκει στις μεγαλες οργανωσεις της αριστερας, το ΑΚΕΛ και την ΕΔΟΝ.

Αγγελος Νικολαου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ: £3000

Η οικονομικη εξορμηση της Εργατικης Δημοκρατιας εχει φτασει με τις εισφορες του Σεπτεμβρη το 1453 λιρων. Οι εισφορες προερχονται κυριως κατα το πουλημα της εφημεριδας. Με το διημερο που οργανωμουμε στις 22 και 23 Οχτωβρη ελπιζουμε να δωσουμε μια γερη ωθηση στην οικονομικη εξορμηση που τελειωνει στο τελος του '93 και φυλοδοξουμε να ξεπερασουμε τον τελικο στοχο που 3000 λιρες. Ευχαριστουμε τους συντροφους για τις εισφορες τους και ελπιζουμε οτι οχι μονο θα συνεχισουν να προσφερουν γενναιοδωρα αλλα θα κινητοποιηθουν για να πετυχουμε το στοχο μας.

Οι αγωνες που εδωσε και συνεχιζει να δινει η "Εργατικη Δημοκρατια" στηριζονται αποκλειστικα σε αυτη την ενισχυση.

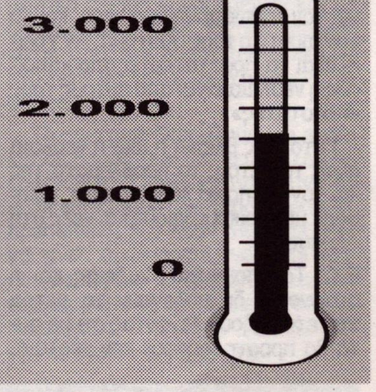

Οι βρυκολακες του φασισμου μονο φρικη μπορουν να προσφερουν στη νεολαια

Ακομα ενας βρυκολακας απο το παρελθον κανει ξανα σημερα την εμφανιση του. Η "Αλκιμος Νεολαια Ελληνων Κυπρου" (ΑΝΕΚ) ανακοινωσε την ιδρυση της με επιστολη της στις εφημεριδες.

Το περασμα απο την ιστορια παρομοιων οργανωσεων στην Ελλαδα, στην περιοδο του Μεταξα, σημαδευτηκε με την φασιστικη θηριωδια, τα στρατοπεδα συγκεντρωσης, τα βασανιστηρια, τις εξοριες στα ξερονησια, τις δολοφονιες.

Και ομως, σημερα τολμουν να ξαναβγουν στη επιφανεια. Ξεδιπλωνουν την αιματοβαμενη ιδεολογια τους και την προτεινουν στους νεους σαν την προοπτικη για την λυση των προβληματων τους.

Η Αλκιμος Νεολαια δεν ειναι το μονο παραδειγμα. Τελευταια ξαναβγαινουν στην φορα ολες οι φασιστοειδεις οργανωσεις του παρελθοντος. Απο το ΔΡΑΣΙΣ-ΚΕΣ και την ΠΕΟΦ, τις φοιτητικες οργανωσεις που δημιουργησε η Χουντα, μεχρι την "Ελληνικη Νεολαια ο Θουριος" του υπαρχηγου της ΕΟΚΑ Β'. Οργανωσεις με ενα φασιστικο παρελθον που υποσχονται σημερα ενα εξισου φασιστικο παρον και μελλον.

Ποιος στηριζει τους Φασιστες

Το οτι σημερα οι διαφορες φασιστικες οργανωσεις αρχισαν να εμφανιζονται ανοιχτα στο προσκηνιο δεν ειναι τυχαιο. Βρισκομαστε σε μια περιοδο παγκοσμιας οικονομικης κρισης του καπιταλιστικου συστηματος. Οι καπιταλιστες και οι κυβερνησεις τους, στην προσπαθεια τους να σωσουν τους εαυτους τους, τα οικονομικα τους συμφεροντα και το συστημα τους, στρεφονται σε μια σειρα απο μετρα και επιθεσεις εναντια στην εργατικη ταξη και τις διαφορες κοινωνικες ομαδες οπως η νεολαια, οι μειονοτητες, οι μεταναστες και οι ομοφυλοφιλοι. Μετρα λιτοτητας, περικοπες, ιδιωτικοποιησεις, ανεργια, αυξηση των μετρων καταστολης, της καταπιεσης, της αστυνομευσης και του κρατικου ελεγχου.

Η επιθεση των κυβερνησεων περιλαμβανει και προσπαθεια για επαναφορα μιας σειρας απο αντιδραστικους και συντηρητικους νομους. Απαγορευση των εκτρωσεων, ποινικοποιηση της ομοφυλοφιλιας, αστυνομευση και περιορισμος στην διακινηση της νεολαιας, περιορισμοι στους μεταναστες και τους ξενους. Ακομα επαναφορα αντιδραστικων θεωριων και αντιληψεων, επιστροφη στις θρησκειες, τις προκαταληψεις και το μυστικισμο, ανοδος του ρατσισμου και του εθνικισμου: ολα οσα μπορουν να αποπροσανατολισουν, να διασπασουν ή να περιορισουν την ικανοτητα της εργατικης ταξης για αγωνα.

Αυτο το κλιμα ειναι προσφορο εδαφος για να ξεδιπλωσουν οι φασιστες τις βρωμικες και αντιδραστικες θεωριες τους. Παιρνουν την σκυταλη για να προχωρησουν παρακατω, να τραβηξουν ως το τερμα τις αντιδραστικες αντιληψεις που καλλιεργει η επισημη πολιτικη.

Σπρωξιμο

Στην Κυπρο η ανοδος της δεξιας συγκυβερνησης στην εξουσια εδωσε ενα γερο σπρωξιμο σ'ολα αυτα. Πριν τις εκλογες αρκετοι επωνυμοι με φασιστικο παρελθον, υποστηριξαν τον Κληριδη γιατι, οπως ελεγαν, η εκλογη του θα τους βοηθουσε να κινουνται πιο ελευθερα. Η ιδια η κυβερνηση στους επτα μηνες της διακυβερνησης της, εχει δειξει οτι δεν προκειται να ακολουθησει διαφορετικη πολιτικη απο οτι οι ομοϊδεατες της στην Ευρωπη. Με την ανοδο τους στην εξουσια εφεραν μαζι τους μια σειρα απο προτασεις για μετρα λιτοτητας, περικοπες, φορολογιες και κτυπηματα στις κατακτησεις των εργατων. Ταυτοχρονα εγκαινιασαν μια εκστρατεια αυξησης της αστυνομευσης και ελεγχου πανω στην νεολαια. Απο το τρομοκρατικο νομοσχεδιο για τα γηπεδα, την απαγορευση στους 17χρονους να οδηγουν μοτορες μεχρι την αυξηση της αστυνομευσης στα στεκια που διασκεδαζει η νεολαια.

Ο δημαρχος της Εγκωμης ζητα να απαγορευτει η εισοδος στις δισκοθηκες, στους νεους κατω των 18 και καλει συσκεψεις με την αστυνομια και αλλους παραγοντες για να εξετασουν το θεμα των «ταραχοποιων στοιχειων» στην περιοχη του Κυκκου που βρισκονται οι δισκοθηκες. Η υπουργος Παιδειας και Πολιτισμου Κλαιρη Αγγελιδου πριν την εναρξη της νεας σχολικης χρονιας, σε συνεργασια με την αστυνομια επεβαλε μια σειρα απο απαγορευσεις και περιορισμους στους μαθητες. Απαγορευονται τα παρτυ των μαθητων σε δισκοθηκες, απαγορευεται η εισοδος στις δισκοθηκες στους 16 χρονους, απαγορευεται οι Bar-men να δινουν ποτο σε νεους κατω των 18, απαγορευεται η διακινηση μαθητων με μοτορες μεσα στην αυλη των σχολειων, ελεγχος απο την αστυνομια για μαθητες που οδηγουν παρανομα μοτορες, ελεγχος απο την αστυνομια στους μαθητες πριν τις εκδρομες, ελεγχος για μαθητες κατω των 16 που κυκλοφορουν αργα την νυχτα εξω απο τις δισκοθηκες. Ολα αυτα πριν καλα-καλα αρχισει η σχολικη χρονια.

Δεν ειναι ομως μονο αυτα. Υπαρχει και η αναβιωση σοβινιστικων και ρατσιστικων ιδεων. Η Κλαιρη Αγγελιδου επαναφερει σημερα, σε νεα εκδοση, τα ξεφτυλισμενα "ελληνοχριστιανικα ιδεωδη", τα βαμμενα με τα αιμα των φοιτητων του Πολυτεχνειου, και τα προβαλλει σαν την νεα ελληνοκεντρικη και Χριστιανοκεντρικη κατευθηνση της παιδειας. Λειψανα του παρελθοντος οπως ο μεγαλοιδεατικος σοβινισμος της Ελλαδας των δυο Ηπειρων και των πεντε Θαλασσων, η επιστροφη στην Ορθοδοξια και τα ονειρα για ανασυσταση της Βυζαντινης Αυτοκρατοριας, σιγα-σιγα γινονται κομματι της επισημης πολιτικης. Καθημερινα υμνηται και δοξαζεται η ανωτεροτητα της Ελληνικης φυλης.

Ειναι ακριβως μεσα σ'αυτο το κλιμα, που οι φασιστικες οργανωσεις τολμουν να βγαινουν στην επιφανεια. Οταν η επισημη πολιτικη της κυβερνησης προβαλλει σε νεα εκδοση τα ξεφτυλισμενα ελληνοχριστιανικα ιδεωδη, ανοιγει το δρομο διαπλατα για να περασουν οι φασιστες. Οι Φασιστες πατουν σημερα πανω στον εθνικισμο που καλιεργει η επισημη πολιτικη προβαλλοντας τους εαυτους τους, σαν το πιο καθαροαιμο κομματι των εθνικιστων, αυτο που πραγματικα εννοει οσα λεει, και μπορει να κανει τα λογια πραξη.

Ανατροπη

Οι βρυκολακες του Φασισμου δεν μπορουν να δωσουν σημερα την απαντηση σε κανενα απο τα προβληματα της νεολαιας. Εστω και αν σημερα προσπαθουν να το παιζουν αντιεξουσιαστικα, «εναντια στην διεφθαρμενη εξουσια και τους πολιτικους», ποτε δεν αμφισβητουν την οικονομικη κυριαρχια του κεφαλαιου. Αντιθετα οι Φασιστες ειναι αυτοι που γινονται το ροπαλο, με το οποιο οι καπιταλιστες κτυπουν την εργατικη ταξη και την νεολαια οταν αμφισβητα την οικονομικη τους κυριαρχια.

Η μονη πολιτικη σημερα που μπορει να δωσει απαντησεις και λυσεις στα προβληματα τις νεολαιας, ειναι εκεινη η πολιτικη που αμφισβητα την κυριαρχια του κεφαλαιου και βαζει σαν στοχο την ανατροπη του καπιταλιστικου συστηματος, της πολιτικης και οικονομικης κυριαρχιας του κεφαλαιου. Το δυναμωμα μιας τετοιας πολιτικης ειναι η μονη απαντηση που μπορουμε να δωσουμε σημερα εναντια στις επιθεσεις της κυβερνησης και το βρυκολακιασμα του Φασισμου.

Πετρος Μιχαηλ

Συνεντευξη με μαθητες

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Η αστυνομια μαζι με το υπουργειο Παιδειας ετοιμαζει εκστρατεια με αστυνομικα μετρα εναντια στη νεολαια. Αστυνομευση των χωρων που συχναζει η νεολαια, απαγορευση της εισοδου στις δισκοθηκες για τους κατω των 18, καταργηση της αδειας για μοτορα των 17χρονων και αλλα.

Μετρα που κανουν την ηδη δυσκολη ζωη των μαθητων και νεολαιων ακομα πιο δυσκολη. Ο φορτος των μαθηματων, ο σοβινισμος που καλιεργει ο ελληνοκεντρισμος της Αγγελιδου, οι υποχρεωτικοι εκκλησιασμοι, ο αυταρχισμος των διευθυντων δημιουργουν ηδη ενα δυσαρεστο κλιμα για πολλους μαθητες.

Σ' αυτο ερχονται τωρα να προστεθουν οι παρενοχλησεις και οι απαγορευσεις της αστυνομιας. Προσπαθουν να δικαιολογησουν τα μετρα, λεγοντας οτι ειναι ταχα για προστασια της νεολαιας. Πως ομως προστατευουν τους νεολαιους οταν θελουν να τους εμποδισουν να ακουουν τη μουσικη που τους αρεσει, να ντυνονται οπως τους αρεσει, να φορανε σκουλαρηκι, να πηγαινουν στο σχολειο με την μοτορα για να μην χρειαζεται να ταλαιπωρουνται με τις ανυπαρχτες συγκοινωνιες ή να ταλαιπωρουν τους γονεις τους που θα υποχρεωνονται να τους μεταφερουν.

Το μονο που θελουν να προστατεψουν ολοι αυτοι οι «προστατες» ειναι τον καθωσπρεπισμο τους, και το συντηρητικο τους συστημα. Αν χρειαζεται να προστατευτει απο καποιους η νεολαια ειναι απο αυτους τους «προστατες».

Γι το πως βλεπει η ιδια η νεολαια αυτα τα μετρα, τα προβληματα της και τον τροπο να λυθουν αυτα, μιλησαμε με μερικους νεους και νεες στη Λεμεσο.

Ε.Δ: Το υπουργειο Παιδειας και η αστυνομια δικαιολογουν τα μετρα που ετοιμαζουν λεγοντας οτι με αυτα θα προστατευσουν την νεολαια. Ετσι ειναι;

Γιωργος: Οχι, εμεις πηγαιναμε με τις μοτορες μας και πανω στο αλτ μας εκοψε τον δρομο ενα περιπολικο τοσο αποτομα που λιγο ηταν να δωσουμε πανω τους και να κτυπησουμε. Μας εβαλαν να ξεφουσκωσουμε τα λαστιχα.

Βασιλης: Εμεις ειχαμε κενη και πηγαμε σ'ενα αλλο σχολειο. Ενω καθομαστε ηρθε η αστυνομια και μας ειπε οτι ενοχλουμε τις κορουδες και οτι δεν δικαιουμαστε να ειμαστε στο σχολειο, οτι παραβιασαμε ξενη περιουσια και αλλα τετοια. Μας πηραν τα στοιχεια σαν να ειμασταν εγκληματιες και μας μιλησαν με πολυ ασχημο τροπο, μας αποκαλουσαν παλιοπαιδα, αλητες και αλλα. Μετα μας εβαλαν στον αυτοκινητο για να μας παρουν στο τμημα. Ρωτησαν που καθομαστε και τελικα μας πηραν και μας αφησαν στην αλλη ακρη της Λεμεσου. Χαθηκαμε και περπατουσαμε για μιση ωρα μεχρι που βρηκαμε ταξι και γυρισαμε στο σπιτι μας.

Αντρος: Αν απαγορευσουν την εισοδο στις δισκοθηκες τοτε θα κλεισουν οι πιο πολλες. Οι περισσοτεροι που πανε σε αυτες ειναι νεοι 14 εως και 17 χρονων. Μας λενε πως το κανουν για να μη μαθουν οι νεοι το ποτο. Ομως αμα ειναι, θα το μαθουν αλλου και οχι στην δισκοθηκη που το πληρωνουν πολυ ακριβα.

Βασιλης: Η αστυνομευση στα στεκια των νεων ειναι πολυ μεγαλη. Η αστυνομια μας ελεγχει συνεχεια. Μολις μας δουν ακομα και να μαζευτουμε καπου, και απλως να κουβεντιαζουμε, τοτε δηθεν διαφοροι «αγανακτισμενοι πολιτες» που ολο αλητες μας ανεβαζουν και αλητες μας κατεβαζουν τηλεφωνουν στην αστυνομια οτι τους ενοχλουμε. Εχω ενα φιλο που αγανακτησε απο αυτη τη κατασταση και λεει οτι ειναι αποφασισμενος παρα να τον πιασει η αστυνομια καλυτερα να σκοτωθει. Ο Σπυρος ενας αλλος γνωστος μου, που τελειωσε ξενοδοχιακη πηγε να υπερασπιστει ενα φιλο του που τον εδερναν οι αστυνομικοι, αλλα τις εφαγε και εκεινος και τον εγραψαν και τωρα δεν βρισκει δουλεια, οπου και να παει τον διωχνουν.

Κατερινα: Αν καταργησουν την αδεια για τους 17χρονους νομιζουν πως θα σταματησουν να κυκλοφορουν με τις μοτορες. Αντιθετα θα εξακολουθησουν να κυκλοφορουν οπως και τωρα, το μονο που θα καταφερουν ειναι να τους κανουν παρανομους για να τους κυνηγουν.

Αντρος: Αν καταργησουν την αδεια της μοτορας, τοτε οι νεαροι δεν θα σταματουν για ελεγχο. Αντιθετα θα προσπαθουν να ξεφυγουν απο την αστυνομια με αποτελεσμα να τρεχουν και να κινδυνευουν να σκοτωθουν.

Ε.Δ: Στο σχολειο πως ειναι τα πραγματα.

Αντρος: Μια μερα πηγα στο σχολειο με φανελλα γιατι δεν ειχα αλλο καθαρο πουκαμισο να φορεσω. Δεν με δεκτηκαν στην ταξη, με εδιωξαν και μου εβαλαν και μια ημερα αποβολη απο πανω.

Γιωργος: Μας απαγορευουν να φοραμε σταυρο με καδενα και μας βαζουν να τον καρφιτσωνουμε, για λογους ασφαλειας οπως λεν μην πιαστει στον τορνο. Αν κανενας ομως φορεσει σκουλαρικι που δεν εχει κανενα προβλημα ασφαλειας, θα τον αποβαλουν τρεις ημερες.

Κατερινα: Η Αγγελιδου πηρε πολυ αυστηρα μετρα. Στο λυκειο δεν αφηνουν τις μαθητριες να φορεσουν τιποτε, ουτε καδενα, ουτε σκουλαρικια, ουτε δακτυλιδια. Περσυ μας ελεγχαν ακομα και τα νυχια μας! Στο λυκειο καναμε απεργιες για να μας φερουν σοπες αλλα δεν μας εφεραν. Τοτε συνενοηθηκαμε ολες οι μαθητριες και φορεσαμε παντελονια τζιν αντι φουστες και δεν μπαιναμε μεσα στις παγωμενες ταξεις μεχρι που καταφεραμε και μας εφεραν σοπες. Τωρα μας δημιουργουν προβλημα συνεχεια με τη στολη. Στην Ελλαδα την εχουν καταργησει, εμας γιατι μας παιδευουν;

Βασιλης:Για μια βδομαδα ελεγχαν ταξη, ταξη τα μαλια μας και τα νυχια μας και οποιου ηταν μακρια τον τραβουσαν απο τα μαλλια εξω απο την ταξη. Περσυ δεν μας αφηναν να πηγαινουμε στο σχολειο τον χειμωνα με σακκακι που δεν ηταν μπλε. Αν φορουσε κανεις ουρανι ας πουμε τον πεταγαν εξω. Τοτε και εμεις αρνηθηκαμε να μπουμε στις ταξεις και ζητησαμε απο το μαθητικο συμβουλιο να παει να τους πει οτι αν δεν μας αφηνουν να πηγαινουμε με οτι σακκακι εχει ο καθενας τους παγωμενους μηνες του χειμωνα τοτε δεν θα ξαναμπουμε στις ταξεις. Πραγμα που τελικα αναγκαστηκαν να το δεκτουν. **Οπως τελικα το καταφεραμε με τα σακκακια μπορουμε να το καταφερουμε και με αλλα πραγματα.**

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ

Ηγετες κρατων σε Ανατολη και Δυση χαιρετησαν τη συμφωνια Ισραηλ - ΟΑΠ σαν "ιστορικη". Στην Κυπρο το ΑΚΕΛ χαιρετιζοντας κι αυτο τη συμφωνια τονισε οτι "εχουμε φτασει στην αρχη του τελους μιας πολυχρονης αιματοχυσιας και στην αρχη του τελους μιας διενεξης που ηταν εστια προβληματων και εντασης".

Ειναι ομως ετσι; Η περιφημη συμφωνια για ειρηνη στη Μ. Ανατολη επισφραγιστηκε ηδη τραγικα με τις δολοφονιες δυο Παλαιστινιων στη λωριδα της Γαζας. Ομως, αυτες οι δολοφονιες, δεν ειναι η αρχη του τελους αλλα η αρχη μιας καινουργιας αιματοχυσιας. Τα αιτια των πολεμων που για πανω απο 40 χρονια μαστιζουν τη περιοχη παραμενουν: Το Ισραηλ εξακολουθει να κατεχει τη παλαιστινιακη γη και να παιζει το ρολο του χωροφυλακα των δυτικων συμφεροντων. Οσο για τη λωριδα της Γαζας δεν θα ειναι παρα ενας ακομα μεγαλος προσφυγικος καταυλισμος.

Αλληλοεξοντωση των Παλαιστινιων

Τι σημαινει λοιπον για τους Παλαιστινιους αυτη η "αυτονομια"; Η ανεργια στη λωριδα της Γαζας βρισκεται στο 60% και 800.000 εξαθλιωμενοι Παλαιστινιοι ζουνε σε προσφυγικους καταυλισμους. Οσο για την Ιεριχω στη δυτικη οχθη, μια κωμοπολη 16.000 κατοικων επιλεκτηκε γιατι δεν υπηρξε κεντρο της Ιντιφατα. Το Ισραηλ προσφερει στην ΟΑΠ ελεγχο στη διαχειρηση των σχολειων, των νοσοκομειων και των κοινωνικων υπηρεσιων που βρισκονται σε διαλυση. Ενω διατηρει τον ελεγχο των συνορων και δεν επιτρεπει τη δημιουργια Παλαιστινιακου κρατους.

Η ΟΑΠ θα εχει τη δικη της αστυνομια, η οποια, συμφωνα με τον Σιμον Περεζ, σκοπο της θα εχει να ελεγχει το ισλαμικο κινημα Χαμας που επηρεαζει πολλους αγωνιστες της Ιντιφατα. Ο κορμος αυτης της αστυνομικης δυναμης θ'αποτελειται απο ενοπλες μοναδες της ΟΑΠ που ζουσανε στη Β. Αφρικη αποκομμενες απο τη μαζα των Παλαιστινιων. Και πανω απ'αυτους θα βρισκεται παντα ο στρατος και η αστυνομια του Ισραηλ ετοιμοι να επεμβουν οπουδηποτε και οποτεδηποτε.

Ενας εκπροσωπος των Παλαιστινιων εκφρασε την ουσια αυτης της συμφωνιας λεγοντας: "Οι ισραηλινοι σκοπευουν να πνιξουν τις κατεχομενες περιοχες στο αιμα του εμφυλιου. Το Ισραηλ θελει να δει τους Παλαιστινιους να αλληλοεξοντωνονται".

Το κινημα Χαμας και αλλες δυο οργανωσεις μεσα στην ΟΑΠ ειναι αντιθετες σ'αυτη τη συμφωνια και ειναι καθαρο πως ο Αραφατ δεν θα μπορεσει να πεισει ευκολα τη μεγαλη μαζα των Παλαιστινιων.

Γιατι η συμφωνια τωρα;

Η Εργατικη κυβερνηση του Ισραηλ στηριξε την εκλογη της σε υποσχεσεις για ειρηνη και στην εξευρεση λυσης με τους Παλαιστινιους. Ωστοσο η Ιντιφατα συνεχισε, η υποστηριξη στο κινημα Χαμας μεγαλωσε και στο Ν. Λιβανο η Τζιχατ συνεχιζει να κτυπα. Και ενω το Ισραηλ συνεχιζει να ξοδευει αμυθητα ποσα για εξοπλισμους και για ν'αντιμετωπισει την Ιντιφατα, η οικονομικη κριση, η μαζικη μεταναστευση απο την Ανατολικη Ευρωπη και η ανεργια ξεσκεπασαν τις αδυναμιες του συστηματος υγειας, στεγασης και κοινωνικης μεριμνας. Μεσα στο κλιμα της παγκοσμιας οικονομικης κρισης και με πιεσεις απο διαφορες μεριες η κυβερνηση του Ισραηλ χρειαζονταν χρονο για να προσπαθησει να ξεπερασει τις δυσκολιες. Αυτο βεβαια σημαινε καποιες υποχωρησεις που ομως εκανε βεβαιο πως θα ηταν οσο γινεται λιγοτερο οδυνηρες.

Το Ισραηλ αποφασισε να συνδιαλαγει με την ΟΑΠ που ειναι στα προθυρα της διαλυσης. Και δεν επεσε εξω. Ο Αραφατ αρπαξε την εξευτελιστικη προσφορα. Η ΟΑΠ στα χρονια της εξοριας εκτισε μια τεραστια γραφειοκρατια που τα μελη της ζουνε μια ζωη προνομιουχα πολυ διαφορετικη απο αυτη των προσφυγων και των Παλαιστινιων εργατων στις κατεχομενες περιοχες. Ο Αραφατ αρπαζοντας τα ψιχουλα που εριξε το Ισραηλ εκφραζε ακριβως αυτη τη γραφειοκρατια που επι τελους ηθελε να μπορει να εχει μια περιοχη που να της ανηκει.

Ο δρομος για την απελευθερωση

Απο την ιδρυση του Ισραηλ μεχρι σημερα εχουν χυθει ποταμια αιματος. Ομως η "ιστορικη" συμφωνια υποσχεται κι αλλο αιμα, μονο που τωρα οι Παλαιστινιοι θα σφαζονται μεταξυ τους. Γι'αυτο αυτη η συμφωνια δεν μπορει να φερει ειρηνη. Η μονη συνταγη για ειρηνη ειναι αυτη που υπαρχει στο ιδρυτικο καταστατικο της ΟΑΠ για μια δημοκρατικη Παλαιστινη οπου Εβραιοι και Αραβες θα ζουνε μαζι.

Ομως η στρατηγικη της ΟΑΠ δεν μπορει να οδηγησει σ'αυτη τη λυση. Η λυση για τους Παλαιστινιους ειναι δεμενη με αυτη της υπολοιπης αραβικης εργατικης ταξης. Το Ισραηλ θα συντριβει μονο οταν συντριβει και ο ιμπεριαλισμος στη Μ.Ανατολη.

Η αραβικη εργατικη ταξη ειναι η μονη που μπορει να τσακισει τα αντιδραστικα αραβικα καθεστωτα και να καταφερει ενα τελειωτικο πληγμα στον ιμπεριαλισμο.

Τζενη Αλβανου

ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ

Στις 16 του Σεπτεμβρη χιλιαδες κοσμος στην Βρεττανια σοκαριστηκε οταν το φασιστικο Βρεττανικο Εθνικο Κομμα (B.N.P.) κερδισε τις αναπληρωματικες εκλογες που εγιναν για την θεση δημοτικου συμβουλου στο Αν. Λονδινο (Isle of Dogs)

Το καυτο ζητημα γυρω απο το οποιο περιστραφηκαν οι εκλογες ηταν το στεγαστικο και οι αθλιες συνθηκες διαβιωσης στην περιοχη. Πολλες οικογενειες στη περιοχη μοιραζονται ανα δυο ενα διαμερισμα των 2 υπνοδωματιων ενω την ιδια στιγμη 45.000 διαμερισματα του δημου (που ελεγχονται απο τους φιλελευθερους) παραμενουν ασυντηρητα και ακατοικητα. Ταυτοχρονα ο δημος πουλαει οικοπεδα και βοηθαει εργοληπτικες εταιρειες να κτιζουν διαμερισματα, γραφεια πολυτελειας τα οποια παραμενουν αδεια γιατι ειναι πανακριβα. Ενα στους πεντε κατοικους της περιοχης ειναι ανεργος.

Οι φιλελευθεροι για να αποπροσανατολισουν την αγανακτηση και τον θυμο του κοσμου επαιξαν το χαρτι του ρατσισμου. Προωθησαν εκστρατεια με συνθημα «τα σπιτια του νησιου, ειναι για τους κατοικους του» υπονοωντας ετσι οτι υπευθηνοι για το στεγαστικο ειναι οι μειονοτητες της περιοχης.

Επιπλεον, ηγετικα στελεχη των φιλελευθερων καλεσαν δημοσια «να σταματησουν την μεταναστευση». Σ' ολα αυτα το Εργατικο Κομμα δεν διαμαρτηρηθηκε καθολου ουτε προωθησε οποιαδηποτε αντιρατσιστικη προπαγανδα.

Οταν ο ρατσισμος ηταν διαχυτος και αποδεκτος απ' ολα τα κομματα ο φασιστες εμφανιστηκαν σαν οι πιο αξιοπιστοι υποστηριχτες του. Προτεινοντας της δικη τους «Τελικη Λυση» υποσχεθηκαν οτι αν κερδιζαν τις εκλογες θα δωσουν σπιτια στου Λευκους και θα διωξουν τις μειονοτητες, κατι που προσπαθησαν αρκετες φορες να πετυχουν με επιθεσεις σε κοσμο απο το Μπαγκλαντες. Ο Qubdus Ali ηταν το πιο προσφατο θυμα του B.N.P. μια βδομαδα πριν τις εκλογες.

Οσο σοκαριστικη και να ηταν η νικη των φασιστων αλλο τοσο δυναμικη και αποτελεσματικη ηταν η απαντηση της μειονοτητας και των αντιφασιστων.

Μαυροι και λευκοι δημοσιοι υπαλληλοι στο Isle of Dogs κατεβηκαν την επομενη των εκλογων σε απεργια διαμαρτηριας. Οι υπαλληλοι των τηλεπικοινωνιων απαιτησαν απο την συντεχνια τους να μην επιτρεψει σε κανενα μελος της συντεχνιας να δουλεψει πανω στις τηλεφωνικες γραμμες του Βρεττανικου Εθνικου Κομματος.

Την Κυριακη στις 19 Σεπτεμβρη μετα τις εκλογες πανω απο 1.000 αντιφασιστες σταματησαν τους φασιστες απο το να πουλουν την βρωμοφυλλαδα τους σε γειτονια του Αν. Λονδινου, αναγκαζοντας τους να το βαλουν στα ποδια. Μια βδομαδα αργοτερα στο ιδιο σημειο, πανω απο 2.000 αντιφασιστες επισφραγισαν την νικη της προηγμουμενης Κυριακης κρατωντας τους φασιστες μακρια.

Τα γεγονοτα των τελευταιων 2 εβδομαδων εχουν διπλη σημασια. Απο την μια η εκλογικη νικη των φασιστων εδειξε οτι μεσα στις σημερινες συνθηκες κρισης οι φασιστες μπορουν γρηγορα να εμφανιστουν σαν η εναλλακτικη πολιτικη στα παραδοσιακα κομματα. Απο την αλλη οι κινητοποιησεις των αντιφασιστων εδειξαν οτι ο μονος τροπος για να τους κοψουμε την φορα ειναι να τους ξεσκεπασουμε και να τους αντιμετωπισουμε με μαζικες κινητοποιησεις στους δρομους, εκει ακριβως που με τρομοκρατικες μεθοδους αναπτυσουν την αυτοπεποιθηση τους.

Με αυτο τον τροπο ηταν που ηττηθηκαν οι φασιστες του Εθνικου Μετωπου το τελος της δεκαετιας του '70 και με αυτο τον τροπο ειναι που θα πρεπει να τους διαλυσουμε ξανα τοσο στην Βρεττανια οσο και στην υπολοιπη Ευρωπη.

Ανταποκριση απο το Λονδινο Μαρκος Νεμος

ΗΠΑ

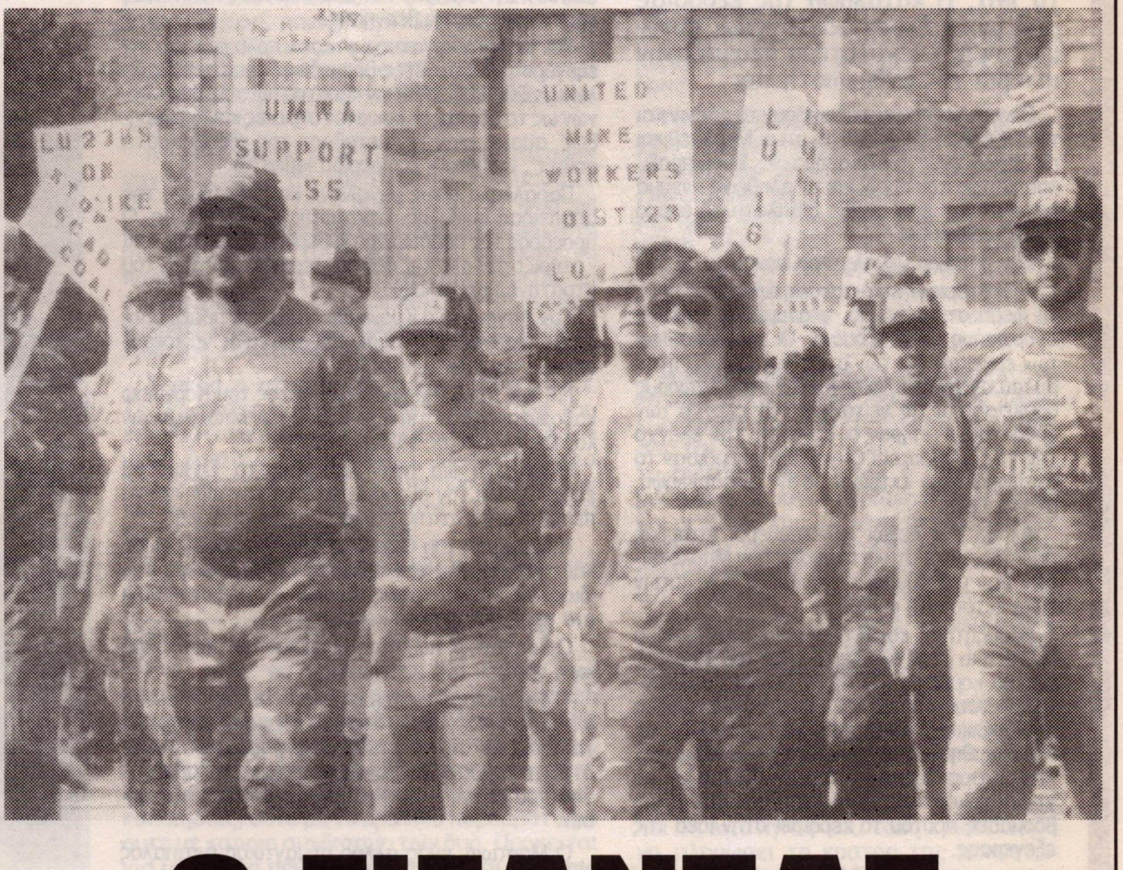

Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΑΦΥΠΝΙΖΕΤΑΙ

Οι ΗΠΑ δεν ειναι μονο η καρδια της παγκοσμιας καπιταλιστικης αντιδρασης και του ιμπεριαλισμου. Ειναι και το κρατος με την μεγαλυτερη εργατικη ταξη σε ολο τον κοσμο.

Και αυτος ο γιγαντας, αρχιζει να κουνιεται. Δεκαδες χιλιαδες ανθρακωρυχοι στις ΗΠΑ απεργουν σε μια απο τις μεγαλυτερες βιομηχανικες μαχες των τελευταιων χρονων. Αγωνιζονται για ασφαλεια απο τις απολυσεις, αναγνωριση της συντεχνιας τους και αυξησεις. Ομως μια επιτυχια του αγωνα τους μπορει να φερει πολυ περισσοτερα οφελη.

Θα μπορουσε να ξεκινησει ετσι τη αντισταση και την αντιστροφη των αποτελεσματων της αντι-συντεχνιακης επιθεσης που κυριαρχησε στα χρονια των Ρηγκαν-Μπους. Αποτελεσμα αυτης της επιθεσης ηταν η αυξηση της ανεργιας και η μειωση του βιοτικου επιπεδου των εργαζομενων, ενω ο αριθμος οργανωμενων σε συντεχνιες εργατων επεσε κατακορυφα.

Ειναι θεαματικη η μεχρι τωρα διεθνης αλληλεγγυη προς τους απεργους. Τον Ιουνιο 1000 ανθρακωρυχοι απο το Ravensworth και Warkworth της Αυστραλιας απεργησαν για 24 ωρες σε υποστηριξη των συναδελφων τους στις ΗΠΑ. Επισης τον Αυγουστο 750 εργατες του εργοστασιου μπαταριων EverReady στο Port Elizabeth της Νοτιου Αφρικης εκαναν 24ωρη απεργια σε ενδειξη αλληλεγγυης.

Αυτες οι εταιρειες ειναι θυγατρικες του πολυεθνικου συγκροτηματος British Hanson plc, που ειναι ο μεγαλυτερος ιδιοκτητης ανθρακωρυχειων στις ΗΠΑ.

ΟΚΤΩ ΜΗΝΕΣ

Η μαχη μεταξυ των αφεντικων του ανθρακα και της UMWA, συντεχνιας των ανθρακωρυχων Αμερικης, συνεχιζεται για ογδοο μηνα.

Η απεργια ξεκινησε τον Φεβρουαριο με αποφαση του προεδρου της συντεχνιας Ριτσαρντ Τρουμκα επειδη οργανωμενες εταιρειες ανθρακα δημιουργουσαν νεες εταιρειες με διαφορετικο ονομα και προσλαμβαναν εργατες που δεν ηταν οργανωμενοι στη συντεχνια. Αυτο το εκαναν για να παραβουν τη συμφωνια του 1988 που απαιτουσε απο τις εταιρειες να προσλαμβανουν 3 οργανωμενους στη συντεχνια ανθρακωρυχους για καθε 5 νεες θεσεις εργασιας. Αποτελεσμα των ενεργειων αυτων ηταν η μειωση των μελων της συντεχνιας και η μεγαλη αυξηση των ατυχηματων.

Οι εργοδοτες χρησιμοποιωντας δικαστικες κλησεις, εκφοβισμο απο την αστυνομια και τραμπουκους των εταιρειων, προσπαθησαν να πληξουν την απεργια.

Ο Τρουμκα απειλησε "γενικη απεργια" αν ο Hanson εργοδοτουσε απεργοσπαστες. Ομως για την ωρα ο ηγετης της UMWA κανει οτι μπορει για να αποφυγει την απεργια απο ολους τους 60,000 ανθρακωρυχους της συντεχνιας.

Τελικα κατα το τελος του Ιουνη εστειλε 7500 ανθρακωρυχους πισω στις εργασιες τους αφου καποιες εταιρειες εσπασαν την πειθαρχια της οργανωσης των εργοδοτων και προσφεραν ασφαλεια εργασιας στα μελη της UMWA. Ομως αυτη η νικη συνοδευτηκε απο υποχωρησεις, οπως την υποσχεση της συντεχνιας να συζητησει με την διευθυνση ζητηματα συνθηκων εργασιας και παραγωγικοτητας.

Το τελικο αποτελεσμα θα ειναι πολυ σημαντικο. Μια νικη θα δειξει οτι η σκληρη μαζικη δραση μπορει να κερδισει μεσα σε λιγους μηνες ολα οσα εδω και μια δεκαετια παρεδωσαν στα αφεντικα οι ηγετες των συντεχνιων.

ΚΙΚΚΟΣ

ΟΧΤΩΒΡΗΣ 1

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΕ ΚΡΙΣΗ

Η "ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ" ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΔΙΗΜΕΡΟ ΑΝΟΙΧΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΟΧΤΩΒΡΗ ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΟΣΕ (ΕΛΛΑΔΑ) ΣΤΙΣ 22 – 23 ΟΧΤΩΒΡΗ ΛΑΪΚΗ ΣΚΗΝΗ, ΚΑΪΜΑΚΛΙ

Ο Οχτω
ξαναζων

Η Οκτωβριανη Επανασταση σημερα δεχεται τα πυρα της αμφισβητησης ακομα και απο την Αριστερα. Τι ηταν το 1917; Η καταλυψη της εξουσιας απο μια χουφτα αδιστακτων συνομωτων ή η μεγαλυτερη στιγμη στην ιστορια της ανθρωποτητας;

Ολοι αυτοι που καταδικαζουν τον Λενιν και τον Οκτωβρη ισχυριζονται οτι οι Μπολσεβικοι ηγηθηκαν ενος πραξικοπηματος. Ενος πραξικοπηματος που προδωσε το αληθεινο πνευμα του 1917 και που ανοιξε διαπλατα το δρομο στον σταλινισμο.

Δεν υπαρχει μεγαλητερο ψεμα.

Η Οκτωβριανη επανασταση εφερε, για πρωτη φορα στην ιστορια, εκατομμυρια απλους ανθρωπους στην εξουσια. Οι αντιπροσωποι των εργατων και των στρατιωτων, που ηταν αμεσα ανακλητοι, εκλεγονταν στους χωρους δουλειας και τις γειτονιες. Τον ελεγχο των εργοστασιων πηραν οι εργατες, τον ελεγχο της γης οι αγροτες. Οι γυναικες κερδισαν το δικαιωμα στην εκτρωση, στην αντισυλληψη, στο διαζυγιο.

Ακομα και δεξιοι φιλελευθεροι ιστορικοι παραδεχονται οτι «η προβολη των Μπολσεβικων σαν μια συμμορια μανιακων συνομοτων ειναι ξετσιπωτη κοροϊδια».

Η συζητηση και η διαφωνια ηταν βασικο συστατικο στην ολη λειτουργια του Μπολσεβικικου κομματος. Ο Λενιν συχνα αναλωνονταν σε συζητησεις και πολεμικες με τοπικες μπολσεβικικες επιτροπες για να τις πεισει ν'ακολουθησουν αποφασεις του κομματος. Ειναι χαρακτηριστικο οτι το 1917 ο Λενιν χρειαστηκε να παλεψει μεσα στο κομμα για βδομαδες προτου το κερδισει στην ιδεα της εξεγερσης.

Η επανασταση του Φλεβαρη ξεφορτωθηκε το Τσαρο. Αφησε ομως την εξουσια στα χερια των καπιταλιστων και των γεωκτημονων, και σε μια προσωρινη κυβερνηση που συνεχισε να σερνει τους εργατες και τους αγροτες στη σφαγη του Α' Παγκοσμιου Πολεμου.

Η επιρροη του κομματος αυξηθηκε κατακορυφα στη διαρκεια του 1917. Μεσα στο καλοκαιρι κερδισε τις τοπικες εκλογες στη Μοσχα και την Πετρουπολη ενω στις γραμμες του κερδισε εκατονταδες χιλιαδες νεα μελη. Τον Ιουλη του '17 το Μπολσεβικικο κομμα ηταν ενα πραγματικα μαζικο κομμα - Ενας στους δεκα εργατες ηταν μελος του.

Φτανοντας στον Οκτωβρη του '17, οι Μπολσεβικοι ειχαν την πλειοψηφια των αντιπροσωπων στα συμβουλια των εργατων και στρατιωτων - στα Σοβιετ. Κερδισαν την υποστηριξη της πλειοψηφιας του λαου γιατι ηταν η μονη οργανωση που εδειχνε το δρομο για να τελειωσει ο πολεμος, η φτωχια και η πεινα.

Καθως κοπαζαν οι πανηγυρισμοι για την ανατροπη του Τσαρου, η πολωση αναμεσα στους εργατες, τους αγροτες και τους στρατιωτες απο τη μια, και τους βιομηχανους, τους αξιωματικους και τους γεωκτημονες απο την αλλη οξυνονταν.

Αναμεσα στον Φλεβαρη και τον Οκτωβρη οι τιμες των αγαθων αυξηθηκαν κατα 2.300%. Οι πραγματικοι μισθοι μειωθηκαν κατα 50%. Οι στρατιωτες λιποτακτουσαν απο το μετωπο, οι αγροτες εκαιγαν τα τσιφλικια και επερναν τη γη, και οι εργατες καταλαμβαναν τα εργοστασια.

Το συνθημα των Μολσεβικων *"Ειρηνη - Ψωμι - Γη"* αντανακλουσε τις πραγματικες αναγκες της τεραστιας μαζας του πλυθισμου.

Η πολωση απεκτησε ξεκαθαρη εκφραση μεσα απο τη συγκρουση προσωρινης κυβερνησης και εργατικων σοβιετ. Ολο και περισσοτεροι αναγνωριζαν οτι ειτε η μια, ειτε η αλλη κατασταση θα επρεπε να επικρατησει.

Με εξαιρεση τους Μπολσεβικους, σχεδον ολοι απαιτησαν οι εργατες και οι στρατιωτες να παραδωσουν την εξουσια των Σοβιετ στους πολιτικους της προσωρινης κυβερνησης.

Τον Ιουλη οι εργατες εφτασαν πολυ κοντα στην εξεγερση. Για αρκετες βδομαδες τεραστιες διαδιλωσεις 500.000 εργατων και στρατιωτων "οπλισμενων ως τα δοντια, με κοκκινες σημαιες και προκυρηξεις, απαιτουσαν την μεταβαση της εξουσιας στα σοβιετ", εγραφε η εφημεριδα Ισβεστια.

Παραλληλα ομως μεγαλωνε και ο κινδυνος της αποπειρας επιβολης στρατιωτικης δικτατοριας. Ο προεδρος της προσωρινης κυβερνησης - ο Κερενσκι - στηριζοταν ολο και περισσοτερο στη βοηθεια του στρατηγου Κορνιλοφ.

Τον Αυγουστο ο Κορνιλοφ επεχειρει πραξικοπημα διακηρυσσοντας οτι σκοπος του ειναι "να κρεμασει ολα τα μελη των Σοβιετ."

Για την ηττα του πραξικοπηματος του Κορνιλοφ καθοριστικη ηταν η κινητοποιηση των Μπολσεβικων και της εργατικης ταξης.

Η επιλογη πια ηταν μια. Ειτε τα Σοβιετ θα επερναν ολη την εξουσια, ειτε θα την αφηναν να πεσει στα χερια της παλιας αρχουσας ταξης.

Η εξεγερση του Οκτωβρη απαιτουσε οργανωση και σχεδιασμο. Ηταν ομως το αποκορυφωμα της ιδιας της επαναστασης των λαϊκων μαζων και οχι ενα πραξικοπημα του κομματος.

Ο Σουχανοφ, που ηταν πολεμιος των Μπολσεβικων, γραφει:

"Το να μιλαμε για στρατιωτικη συνωμοσια αντι για εθνικη εξεγερση, οταν το κομμα υποστηριζεται απο την συντριπτικη πλειοψηφια του λαου, οταν το κομμα εχει ηδη ντε-φακτο καταλαβει ολη την πραγματικη εξουσια, ειναι μια σκετη ανοησια."

Ο Μαρτωφ, ενας αλλος σημαντικος αντιπαλος των Μπολσεβικων, συμπληρωνε:

"Καταλαβετε, σας παρακαλω, οτι σε τελευταια αναλυση αυτο που ξεδιπλωνεται μπροστα μας ειναι η νικηφορα εξεγερση του προλεταριατου και οτι ολο σχεδον το προλεταριατο υποστηριζει τον Λενιν και περιμενει την κοινωνικη του απελευθερωση απο την εξεγερση."

Απο που ξεφυτωσε λοιπον ο Σταλιν; Οι Μπολσεβικοι ηταν ξεκαθαροι οτι η εξουσια των εργατων δεν θα μπορουσε να κρατηση αν η επανασταση περιοριζοταν μονο στη Ρωσια. Η χωρα ηταν εξαιρετικα καθυστερημενη και εξαθλιωμενη απο τον πολεμο.

Ο ιδιος Λενιν επεμενε: "Δεν χωρει καμμια αμφιβολια οτι η τελικη νικη της επαναστασης μας θα ειναι υποθεση χαμενη αν μεινει απομονομενη."

Οι Μπολσεβικοι ειχαν καθε λογο να πιστευουν οτι η επανασταση θα ξαπλωνοταν. Μεταξυ του 1918-23 εγιναν επαναστασεις στη Γερμανια και στη Ουγγαρια, ενω στην Ιταλια η καταληψεις των εργοστασιων ηταν στην ημερισια διαταξη.

Οι επαναστασεις ομως αυτες ηττηθηκαν, και για αυτο μεγαλο ρολο επαιξε η απουσια κομματων οπως των Μολσεβικων σ'αυτες τις χωρες.

Η απομονωση της επαναστασης, ο αποδεκατισμος της ιδιας της εργατικης ταξης στη διαρκεια των ξενων στρατιωτικων επεμβασεων και ενος φρικιαστικου εμφυλιου πολεμου, η οικονομικη εξαθλιωση, οδηγησαν τελικα στην ηττα της επαναστασης - στην επικρατηση της σταλινικης αντεπαναστασης.

Για μερικα ενδοξα χρονια ομως οι απλοι ανθρωποι εγιναν αφεντες της τυχης τους.

Σημερα και παλι οι καπιταλιστες βρισκονται σε βαθεια κριση. Ολοκληρες οικονομιες καταρρεουν, οι κυβερνησεις ειτε πεφτουν, ειτε τρεμουν μπροστα στις κινητοποιησεις των εργατων. Ο Οκτωβρης γινεται ξανα επικαιρος και καμμια παραχραξη της ιστοριας δεν μπορει να μας στερησει αυτη την μεγαλη πηγη εμπνευσης.

Δαφνος Οικονομου

Μπορει να γινει σ

Το ερωτημα αν μπορει να γινει σημερα επανασταση απασχολει πολλους απο τους αγωνιστες της αριστερας αναρωτιουνται:

- Μπορει να επαναληφθει σημερα ο Οχτωβρης του '17; Δεν εχουν αλλαξει οι συνθηκες απο τοτε; Μπορουμε στο κατωφλι του 2000 να επαναληφθει ενα γεγονος σαν αυτο που εγινε πριν ενα σχεδον αιωνα;

- Δεν αποδειχτηκε οτι ο καπιταλισμος ειναι παντοδυναμος αφου στο τελος καταφερε να επιβιωσει ενω ο σοσιαλισμος καταρρευσε μαζι με τα καθεστωτα της Α. Ευρωπης; Μμπορει ο καπιταλισμος να ειναι ενα βαρβαρο και αδικο συστημα αλλα τι να γινει μονο αυτο εχουμε, αυτο επιβιωσε.

- Και αν ο καπιταλισμος δεν ειναι παντοδυναμος ποιος μπορει να τον ανατρεψη; Η εργατικη ταξη; Σημερα ομως η εργατικη ταξη δεν ειναι οπως το '17, εχει χασει την συλλογικοτητα της, εχει εκφυλιστει, κυριαρχηται απο αντιδραστικες ιδεες, απο ρατσισμο, εθνικισμο, ατομικισμο και αλλα παρομοια. Ακομα και αν καταφερει να γκρεμισει τον καπιταλισμο θα μπορεσει να χτισει μια καλυτερη κοινωνια, χωρις καποιοι στο τελος να της επιβληθουν και να εχουμε παλι καποια τυρανια και ενα αδικο συστημα οπως εγινε στη Ρωσια;

Η ΡΩΣΙΑ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Το πρωτο που εχουμε να απαντησουμε σε αυτα τα επιχειρηματα ειναι οτι η Ρωσια δεν ηταν σοσιαλισμος. Η επανασταση στη Ρωσια χαθηκε απο την δεκαετια του '20. Οι καταχτησεις του Οχτωβρη εσβησαν κατω απο την κυριαρχια του σταλινισμου που σταλαπατησε την εργατικη εξουσια και εχτισε εναν σκληρο κρατος που μετατρεψε ξανα την εργατικη ταξη απο κυριαρχη σε κυριαρχουμενη, που οχι μονο δεν ειχε κανενα ελεγχο πανω στην εξουσια αλλα στερουνταν ακομα και τα πιο στειχειωδη δημοκρατικα δικαιωματα, της απεργιας, της διαδηλωσης, της συνδικαλιστικης οργανωσης.

Τσακιζοντας το εργατικο κρατος ο σταλινισμος εχτισε ενα συστημα που στην πραγματικοτητα δεν ηταν παρα μια παραλλαγη του

1917 — 1993

Ι - Ο ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΣ ΠΕΘΑΝΕ

ωβρης ντανευει

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22/10 ΩΡΑ 6:00 μμ
- ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ
- ΜΠΟΡΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ;

ΣΑΒΒΑΤΟ 23/10 ΩΡΑ 4:00 μμ
- ΕΙΝΑΙ Η ΚΟΥΒΑ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ;
- ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ
- Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΣΤΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

μερα επανασταση;

δυτικου καπιταλισμου. Εχτισε ενα κρατικο καπιταλισμου.

Αυτο που καταρρευσε στην ΕΣΣΔ δεν ηταν παρα καποιος καπιταλισμος και το μονο που αποδεικνυει, η καταρρευση του ειναι την αδυναμια και οχι την δυναμη του καπιταλισμου. Δειχνει για αλλη μια φορα οτι ο καπιταλισμος ειναι ενα συστημα που η ημερομηνια ληξης του εχει περασει απο καιρο.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Το δευτερο που πρεπει να δουμε ειναι το ποτε και πως μπορει να γινει μια επανασταση. Μια επανασταση δεν εμφανιζεται απο το πουθενα, προϋποθετει την υπαρξη επαναστατικων συνθηκων. Οι επαναστατικες συνθηκες ομως δεν ειναι κατι που κρινεται υποκειμενικα. Υπαρχουν καποια αντικειμενικα κριτηρια που τις οριζουν.

Ο Λενιν περιγραφοντας αυτα τα κριτηρια ορισε τις επαναστατικες συνθηκες σαν εκεινη την κατασταση που οι απο πανω, οι κυβερνωντες, δεν μπορουν πια να συνεχισουν να κυβερνουν με τον παλιο τροπο και οι απο κατω, οι κυβερνωμενοι, δεν θελουν πια να κυβερνωνται με τον παλιο τροπο.

Αυτο σημαινει οτι οι απο πανω βρισκονται σε τετοια κριση που δεν μπορουν πια να συνεχιζουν να κυβερνουν με τις παλιες μεθοδους τους και οι απο κατω δεν αντεχουν αλλο πια αυτη τη διακυβερνηση. Ξεκαθαριζε ομως ο Λενιν οτι αυτο δεν ειναι αρκετο για να γινει μια νικηφορα επανασταση. Χρειαζεται οι απο κατω, η εργατικη ταξη να πιστευει και να θελει συνειδητα ν'αλαξει το συστημα και να ειναι ετοιμη να δωσει και τη ζωη της σε αυτο τον αγωνα.

Η μεγαλυτερη επιβεβαιωση αυτης της περιγραφης του Λενιν ηταν η ιδια η Οχτωβριανη επανασταση καθως και οι επαναστασεις που την ακολουθησαν στην Γερμανια το '18, την Ουγγαρια το 19, την Ιταλια με την «κοκκινη διετια» το '20-'22 και την Αγγλια με την Γενικη Απεργια του 26. Δυστηχως οι επαναστασεις σε αυτες τις χωρες δεν εφτασαν μεχρι την νικη, κυριως γιατι δεν υπηρχε ενα κομμα σαν των Μπολσεβικων, μαζικο - επαναστατικο, για να τις καθοδηγησει. Να μετατρεψει δηλαδη την αντιθεση της εργατικης ταξης στο συστημα σε συνειδητη και αποφασιστικη δραση για την ανατροπη του.

Επαναστατικες συνθηκες και επαναστασεις εμφανιστηκαν πολλες φορες απο τοτε μεχρι σημερα, οπως στην Κινα το 25-27, την Ισπανια το 36, ακομα και πιο προσφατα οπως στην Γαλλια τον Μαη του '68, την Πορογαλια το '74-'75, την Περσια το 1979 που ανατρεψε τον Σαχη.

Αν ολες αυτες οι εξεγερσεις δεν καταφεραν να χτισουν την εργατικη εξουσια παρα το οτι η αρχουσα ταξη βρισκονταν σε φοβερη κριση και αδυναμια να κυβερνηση και παρα το οτι η εργατικη ταξη ειχε την διαθεση να παλεψει γι αυτη την ανατροπη, οφειλεται στην κυριαρχια του σταλινισμου στα κομμουνιστικα κομματα που προδωσαν τις προσδοκιες της εργατικης ταξης.

Σημερα ο σταλινισμος εχει καταρρευσει. Το μεγαλυτερο εμποδιο στην αναπτυξη του επαναστατικου κινηματος εχει φυγει απο την μεση. Απο αυτη την αποψη οι πιθανοτητες μια νικηφορας επαναστασης σημερα ειναι πολυ πιο μεγαλες απο οποιαδηποτε αλλη περιοδο τα τελευται εξηντα χρονια.

Υπαρχουν ομως σημερα οι επαναστατικες συνθηκες;

ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΣΕ ΚΡΙΣΗ

Ενα γυρο να κοιταξουμε θα δουμε ενα κοσμο που μαστιζεται απο την φοβεροτερη οικονομικη κριση απο τη δεκαετια του '30. Μια κριση που δεν φαινεται να ξεπερνιεται με καμια απο τις γνωστες μεθοδους των αστων, ουτε με τη φιλελευθερωποιηση και τις ιδιωτικοποιησεις, ουτε με το κρατικο παρεμβατισμο ουτε με καποιο συνδιασμο των δυο. Προκειται για μια κριση που εχει κτυπησει και τους πιο δυνατους καπιταλισμους, των ΗΠΑ, της Γερμανιας, ακομα και της Ιαπωνιας. Πουθενα δεν φαινεται καποια διεξοδος και προοπτικη για τον παγκοσμιο καπιταλισμο.

Ειναι μια κριση που δεν ειναι πια μονο οικονομικη, αλλα και πολιτικη. Στη μια χωρα μετα την αλλη οι καπιταλιστικες κυβερνησεις κλονιζονται και καταρρεουν. Στην Βρεττανια η Θατσερ επεσε και ο Μεητζορ που την διαδεχτηκε δεν πρεπει να νοιωθει καθολου καλα. Στην Ιταλια η μιση κυβερνηση ειναι στη φυλακη και η αλλη μιση περιμενει σειρα για να μπει μεσα. Στην Ιαπωνια η κυβερνηση των συντηρητικων επεσε αφου για πρωτη φορα μετα απο τριαντα οχτω χρονια εχασε τη πλειοψηφια στη Βουλη.

Η αντισταση της εργατικης ταξης χειροτερευει την κριση τους. Στην Γερμανια ο Κολ αντιμετωπιζει τις μεγαλυτερες κινητοποιησεις των τελευταιων δεκαετιων. Στις ΗΠΑ την μητροπολη του καπιταλισμου, οι χιλιαδες εξεγερμενοι του Λος Αντζελες αναγκασαν τα γερακια του Λευκου Οικου να στειλουν το στρατο τους να κανει «εισβολη» στην δευτερη μεγαλητερη πολη των ΗΠΑ. Στην Ελλαδα, ο Μητσοτακης καταρευσε κατω απο την πολιορκια των αγωνων της εργατικης ταξης που αρνειται εδω και τρια χρονια να φορτωθει τα βαρη της κρισης των καπιταλιστων.

Η κριση των καπιταλιστων εχει αναψει τις φωτιες του πολεμου στις τεσερεις γωνιες του Πλανητη, στη πρωην Γιουγκοσλαβια, στις δημοκρατιες της πρωην ΕΣΣΔ, στην Αφρικη, στην Ασια. Οι συμφωνιες ειρηνευσης γινονται τη μια μερα για να καταπατηθουν την επομενη.

Καθε μερα γινεται ολο και πιο φανερο οτι ο καπιταλισμος τα μονα που μπορει να προσφερει στην εργατικη ταξη ειναι ανεργια, φτωχεια, πεινα, ρατσισμο και πολεμους. Η κριση της αρχουσας ταξης στις περισσοτερες χωρες, ειναι η χειροτερη εδω και πενηντα χρονια. Στη μια χωρα μετα την αλλη φαινεται οτι δεν μπορουν να κυβερνησουν με τις παλιες τους μεθοδους.

Την ιδια στιγμη η εργατικη ταξη δειχνει οτι δεν εχει την διαθεση να ανεχτει να κυβερνιεται αλλο με τον παλιο τροπο. Εκατομυρια εργατες σε ολα τα πλατη και μηκη του Πλανητη απο την Κορεα μεχρι την Αγγλια, απο την Ουκρανια μεχρι την Νοτιο Αφρικη, απο τις ΗΠΑ μεχρι την Ελλαδα κινητοποιουνται και αντιστεκονται στις επιθεσεις των καπιταλιστων.

Μπορουν ομως αυτοι οι εργατες να κανουν επανασταση, δεν συνεχιζουν να κυριαρχουνται απο τις ιδεες της αρχουσας ταξης, τον ρατσισμο τον, εθνικισμο, το συντηριτισμο; Οταν η αστικη ταξη βρισκεται σε κριση, βρισκονται σε κριση και οι ιδιεες της. Οι εργατικη ταξη μεσα απο την κινηση της, μεσα απο τους αγωνες της, αλλαζει οχι μονο την κοινωνια αλλα και τον ιδιο της τον εαυτο. Ξεφορτωνεται ολα αυτα τα σκουπιδια, τις αντιδραστικες ιδεες που της εχει φορτωσει ο καπιταλισμος.

Οι γερμανοι εργατες δεν χρειαστηκαν παρα μονο εξη μηνες απο την μερα που ζητωκραυγαζαν τον Κολ για την επανενωση της Γερμανιας, για να του ριξουν αυγα οταν κτυπηθηκαν απο την ανεργια και τη λιτοτητας που τους επεβαλε για να πληρωσει το κοστος της επανενωσης. Ο Μητσοτακης δεν χρειαστηκε παρα λιγους μηνες στη εξουσια για να γινει ο πιο μισητος πρωθυπουργος της Ελλαδας για τις τελευταιες δεκαετιες. Ακομα και εδω εχουμε δει πως η κριση της αρχουσας ταξης βαζει σε αμφισβητηση τις κυριαρχες ιδεες. Πολλοι εργατες που ψηφισαν Κληριδη τον περασμενο Φεβραρη, λιγους μηνες μετα πηραν μερος στις κινητοποιησεις εναντια στις φορολογιες και την αυταρχικη πολιτικη της κυβερνησης του.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι ζουμε σε μια εποχη πολεμων και επαναστασεων. 76 χρονια μετα τον νικηφορο Οχτωβρη η επανασταση βρισκεται ξανα στο προσκηνιο.

Μπορει η οργανωση της παραγωγης και η συγκροτηση και η συνθεση της εργατικης ταξης να μην ειναι ιδια με το '17. Αλλα τα χαρακτηριστικα που την καθοριζουν σαν επαναστατικη ταξη, η συλλογικοτητα της, η δυναμη της, η οργανωση της και το μεγεθος της σημερα ειναι εξισου και περισσοτερο ισχυρα απο τοτε.

Εκεινο που λειπει ειναι η επαναστατικη οργανωση, που θα μετατρεψει την αυθορμητη κινηση της εργατικης ταξης σε συνειδητη δραση για την ανατροπη του συστηματος. Τωρα ειναι η ωρα να τη χτισουμε για να μην πανε αλλες ευκαιριες χαμενες, για να ξαναζωντανεψουμε τον Οχτωβρη του '17.

Ντινος Αγιομαμιτης

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΒΙΑ

Οι μπατσοι κτυπουν για λογαριασμο των αφεντικων

Η χρηση βιας απο την αστυνομια εναντιον πολιτων εχει γινει τελευταια σχεδον καθημερινο φαινομενο. Αστυνομικοι καταγγελονται για ξυλοδαρμους και βασανιστηρια υποπτων στα κρατητηρια της αστυνομιας, γινονται ανακρισεις ή ακομα δικαζονται και φυσικα αθωωνονται.

Το φαινομενο εχει παρει τετοιες διαστασεις που προκαλεσε ακομα και την αντιδραση εισαγγελεων που ζητησαν την παραιτηση του υπουργου Δικαιοσυνης και Δημοσιας Ταξης.

Πριν ακομα κοπασει ο σαλος απο την αθωωση δυο αστυνομικων που βασανισαν τον Δημοσθενους και τους δυο νεαρους που καταδικαστηκαν για την ληστεια της Λαϊκης Τραπεζας στη Λεμεσο, νεα αστυνομικη θυριοδια βγηκε στη φορα με τον αγριο ξυλοδαρμο του Λυκουρη απο τον λοχια Σταφιθκια και τρεις αστυνομικους.

Η δικαιολογιες της αστυνομιας, οτι ταχα τα τραυματα του Λυκουρη προκληθηκαν οταν «το θυμα κτυπησε σε σταθμευμενες μοτορες ενω στην συνεχεια κουτουλησε σε στυλλο» καταρευσαν παταγωδως με τις αποκαλυπτικες φωτογραφιες στην «Χαραυγη», αλλα και απο τα πορισματα της ερευνας που εγιναν αργοτερα.

Η προκληση της αστυνομιας ξεπερασε καθε προηγουμενο οταν ο αστυνομικος Διευθυντης Λαρνακας Προκοπης Γεωργιου δικαιολογοντας την πραξη των οργανων του δηλωσε οτι «η αστυνομια εχει δικαιωμα να ανοιξει το αυτοματο της, τακ, τακ, τακ, και να τελειωνουμε».

Ο δε Σταφιθκιας αποθρασυμενος τελειως σε συνεντευξη του στο Ραδιο Πρωτο, ξερασε ενα αντιακελικο και αντικομμουνιστικο εμετο, καταληγοντας με ενα «ζητω η ΕΟΚΑ Β΄».

Μεσα σε αυτη την αναμπουμπουλα βγαινουν και τα καπαρε της Λαρνακας να κυρηξουνν απεργια υποστηριξης του «προστατη» τους Σταφιθκια!

η αστυνομια παντα βαρουσε

Ολα αυτα ξεσηκωσαν θυελλα αντιδρασεων απο μεριδα των μεσων μαζικης ενημερωσης εναντια στην αστυνομια. Ομως οι τελευταιοι «μπατσοι» της αστυνομιας εναντιον πολιτων δεν ειναι οι πρωτοι. Οι συνεχεις καταγγελιες σε ραδιοσταθμους και εφημεριδες απο κοσμο που καταθετε την δικη του περιπτωση και τα δικα του μαρτυρια απο την συμπεριφορα της αστυνομιας μαρτυρουν οτι οι σημερινες καταγγελιες δεν ειναι παρα η κορυφη του παγοβουνου.

Καθημερινα συλλαμβανονται ταχα με «ευλογη υποψια» ανθρωποι οι οποιοι αφου ξυλοφορτωθουν απο την αστυνομια ειτε απολυονται ειτε στελνονται σακατεμενοι για δικη. Στο στοχαστρο της αστυνομιας ειναι κυρια οι ξενοι εργατες, οι χρηστες ναρκωτικων, οι μικροκλεφτες, νεαροι με τις μοτορες, οι τουρκοκυπροι που ζουν στο νοτο και γενικα ο καθε κατατρεγμενος και φτωχος. Οι πλουσιοι με τα ματσομενα λεφτα και τους καλοπληρωμενους δικηγορους ποτε δεν περασαν απο τα κελια της αστυνομιας και κανενας μπατσος δεν τολμησε να σηκωσει χερι εναντιον τους. Αν ποτε συλληφθουν την γλυτωνουν με κανενα μικρο προστιμο.

Η σημερινη ευαισθησια των μεσων μαζικης ενημερωσης ειναι υποκριτικη και υστεροβουλη. Ποσες φορες δεν εχουν «καταδικασει» οι εφημεριδες και οι τηλεοπτικοι σταθμοι τους διαφορους υποπτους προβαλλοντας κατω απο πυχιαιους τιτλους τις φωτογραφιες τους και διασυροντας τους σαν εμπορους ναρκωτικων, ληστες, δολοφονους.

Ακομα οταν η «Επιτροπη υπερασπισης των δικαιωματων των τουρκοκυπριων» του νοτου εκανε καταγγελιες για ξυλοδαρμο και κακοποιηση τουρκοκυπριων του νοτου απο αστυνομικους σχεδον καμια εφημεριδα ή ραδιοσταθμος δεν δημοσιευσε ή ειπε κατι.

Τωρα ολοι αυτοι ζητουν απο τον κοσμο «να περασει απο την απαθεια στην ευαισθητοποιηση για την υπερασπιση των ανθρωπινων δικαιωματων και της ανθρωπινης αξιοπρεπειας». Μα ολοι αυτοι ειναι που τοσα χρονια συντηρουσαν την καλη εικονα της αστυνομιας στα ματια του κοσμου.

Ακομα ομως και τωρα στη πραγματικοτητα δεν εχουν σκοπο να κανουν κατι εναντια στην αστυνομικη βια αλλα να βοηθησουν να καθαρισει η αστυνομια απο καποιους «κακους» αστυνομικους που παρεκτρεπονται και ξεπερνουν τα ορια και «χαλουν την καλη εικονα της αστυνομιας».

οργανα της αστικης ταξης

Σε καθε ταξικη κοινωνια οι κατασταλτικοι μηχανισμοι και θεσμοι, αστυνομια, δικαστηρια, στρατος, ειναι στην υπηρεσια της ταξης που βρισκεται στην εξουσια. Ο πραγματικος ρολος της αστυνομιας δεν ειναι να προστατευει τους αδικημενους και φιλησυχους πολιτες αλλα να υπερασπιζει και να προστατευει τα συμφεροντα της αρχουσας ταξης. Για να το κατορθωσει αυτο χρησιμοποια αν χρειαστει τον πιο αγριο και βαρβαρο τροπο εναντια σε καθε τι που μπορει να τους απειλησει. Αυτο μπορει να αφορα μια μαζικη διαδηλωση εργαζομενων που απεργουν, πραγμα που γινεται συχνα στην Ελλαδα και στην Ευρωπη, ή μπορει να αφορα γυναικες που παλευουν εναντια στη καταργηση του δικαιωματος ελευθερης εκτρωσης ή τους ομοφιλοφιλους.

Σε συνθηκες οικονομικης κρισης, οταν εκατονταδες εργαζομενοι χανουν απο την μια μερα στην αλλη την δουλεια τους, οταν οι νεολαιοι τελειωνουν το σχολειο και ξερουν οτι ειναι πολυ δυσκολο να σπουδασουν ή να βρουν μια δουλεια τοτε κινδυνευει ολοκληρο το καπιταλιστικο επικοδομημα. Θεσμοι και αξιες αρχιζουν να αμφισβητουνται και ολοκληρα κομματια της εργατικης ταξης και της νεολαιας μπαινουν στον αγωνα εναντια στο ιδιο το συστημα. Η πλειοψηφια των εργαζομενων και νεολαιων δεν εχουν διαθεση να θυσιαστουν για χαρη των βιομηχανων που την προηγουμενη περιοδο τα ματσωναν γερα.

Ηδη εχουμε δει την εργατικη αγανακτηση και την αγανακτηση της νεολαιας να εκφραζεται στα γηπεδα, τα σχολεια, αλλα και στα συλλαλητηρια για τους 62, εναντια στις φορολογιες και στη συγκρουση με τους φασιστες στο συλλαλητηριο της πλατειας Ελευθεριας το περασμενο Ιουλιο.

Σε αυτους στοχευει η αστυνομικη βια . Στο να επιβαλει την πολιτικη των απολυσεων, της ανεργιας, και της λιτοτητας, για να στηριξει τον ελληνοκυπριακο καπιταλισμο. Με τον ξυλοδαρμο σημερα καποιων «περιθωριακων» η αστυνομια προετοιμαζει το εδαφος κανοντας επιδειξη δυναμης και τρομοκρατιας για να προχωρησει και σε πιο οργγανωμενα κομματια της κοινωνιας. Ηδη προσπαθει να βαλει χερι στη νεολαια, στα γηπεδα, στις δισκοθηκες, στα νεολαΐστικα στεκια και προσφατα με τις ευλογιες της Υπουργου Παιδειας Κλαιρης Αγγελιδου και στα σχολεια.

Η σημερινη εικονα της αστυνομιας δεν οφειλεται σε καποιους κακους αστυνομικους που αποτελουν εξαιρεση και χαλουν το καλο ονομα της αστυνομιας, αλλα βρισκεται μεσα στα πλαισια μιας συγκεκριμενης πολιτικης που θελει να επιβαλει και που εξυπηρετα τα συμφεροντα της αρχουσας ταξης. Αυτο φαινεται και απο τη στηριξη που εδωσε ο υπουργος Δικαιοσυνης και Δημοσιας Ταξης στους αξιωματικους που κατηγορουνταν για την υποθεση Δημοσθενους και τη προκλητικη αναβαθμιση καθως και απο τη καλυψη που εδωσε στον υπουργο ο Κληριδης, και την προσπαθεια φιμωσης των εισαγγελεων που διαφωνησαν μαζι του. Ακομα την στιγμη που η κυβερνηση μιλα για οικονομικη περισυλλογη, παγοποιηση των προσληψεων και ζητα απο την εργατικη ταξη λιτοτητα ξοδευει τεραστια ποσα για να προσλαμβανει αστυνομικους και να τους εξοπλιζει δινοντας τους το δικαιωμα να μας απειλουν οτι «τακ, τακ, τακ και θα μας αποτελειωνουν».

αντισταση

Ο αυταρχισμος της κυβερνησης και η αστυνομικη βια δεν μπορουν να αντιμετωπιστουν μεσα στα πλαισια των θεσμων του αστικου κρατους, τα δικαστηρια, τις επιτροπες νομομαθων και αστυνομων ανακριτων. Αυτοι οι θεσμοι εχουν δημιουργηθει για να υπερασπιζονται το καπιταλιστικο συστημα, να προστατευουν την επισημη και θεσμοθετιμενη αδικια απο την εξεγερση και τον θυμο των αδικημενων και καταπιεσμενων. Χρησιμοποιωντας αυτους τους θεσμους οι δυο αστυνομοι την εβγαλαν καθαρη για τους βασανισμους του Δημοσθενους και των αλλων στη Λεμεσο.

Η πιο αποτελεσματικη απαντηση ειναι οι αγωνες των ιδιων των εργαζομενων και της νεολαιας εναντια σε αυτο το συστημα της βιας και της αδικιας. Αγωνες εναντια στο ρατσισμο που δινει δικαιωματα στους μπατσους να βαρανε ξενους εργατες, τουρκοκυπριους, ομοφυλοφιλους αλλα και τον καθε κατατρεγμενο.

Κινητοποιησεις εναντια στις απολυσεις, και την λιτοτητα. Για δωρεαν παιδεια, για κοινωνικες παροχες.

Μονο με την παλη εναντια στην κυβερνηση της καπιταλιστικης βιας μπορει το εργατικο κινημα και η νεολαια να φραξει τον δρομο στις επιθεσεις των αιμοβορων οργανων της, την αστυνομια.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΟΧΙ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Σχετικα με μια διαστρευλωση του "Εργατικου Βηματος"

Οι ηγεσιες των συντεχνιων δινουν το καλυτερο αλλοθι για τον ρατσισμο εναντια στους ξενους εργατες και εχουν ανοιξει τον δρομο για τα πογκρομ της αστυνομιας, που συλλαμβανει και απελαυνει καθημερινα δεκαδες απο αυτους.

Μετα τα αγρια ρατσιστικα κυρηγματα του Γ.Γ. της ΣΕΚ Πιττοκοπητη ηρθε η σειρα της ΠΕΟ να υπερθεματισει με τον χειροτερο τροπο σε ρατσισμο. Το «Εργατικο Βημα» στις 8 του Σεπτεμβρη δημοσιευσε δυσελιδο αρθρο κατω απο τον τιτλο «Ενω η ανεργια για τους Κυπριους αυξανεται - Ξενοι, παντου ξενοι εργατες». Αναμεσα στα αλλα το αρθο σχολιαζει οτι *«περα απο την δουλεια που οι αλλοδαποι στερουν στους Κυπριους, δημιουργουν και μια σειρα κοινωνικα προβληματα. Μικρη ενδειξη ειναι η περιπτωση της κοπελας απο την Σρι Λανκα που δημιουργησε ψευτικο θορυβο οτι βιαστηκε για να αποσπασει χρηματα απο την κυβερνηση. Τα περισσοτερα λογια περιττευουν. Αυτα τα προβληματα με τον χρονο θα αυξανονται. Ποιος θα τα λυσει αυριο;»*

Το αρθρο ζητα να μην ερχονται ξενοι εργατες και να μην ανανεωθουν οι αδειες οσων ειναι εδω. Για να δωσει μαλιστα και λαϊκο ερισμα στην ρατσιστικη αυτη θεση της η ΠΕΟ δημοσιευει φωτογραφια απο κινητοποιηση εργαζομενων που αναμεσα στα αλλα πλακατ που κρατουν υπαρχει και ενα που γραφει «οχι στους ξενους». Η φωτογραφια ομως αυτη ειναι παρμενη απο το συλλαλητηριο που εγινε εναντια στις φορολογιες της κυβερνησης εξω απο το υπουργειο Εργασιας τον περασμενο Ιουλη. Σε εκεινη την μαζικη και μαχητικη εκδηλωση δεν υπηρχε ουτε ενα συνθημα εναντια στους ξενους. Το «Εργατικο Βημα» εκανε μονταζ, σβηνωντας το συνθημα που υπηρχε στο πλακατ για να γραψει το ρατσιστικο «εξω οι ξενοι».

Το συγκεκριμενο πλακατ ηταν της «Εργατικης Δημοκρατιας» και εγραφε «Κατω η κυβερνηση της λιτοτητας και της ανεργιας» οπως φαινεται και απο τις σχετικες φωτογραφιες που δημοσιευουμε. Εφτασαν στο σημειο να «κατασκευαζουν» πλακατ για να δικαιολογησουν τον ρατσισμο τους. Λιγη ντροπη δεν θα εβλαφτε συντροφοι.

ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΟΕΛΜΕΚ

Οι καθηγητες να διεκδικησουν δυναμικα το αιτημα τους

Η νεα σχολικη χρονια στη Μεση Εκπαιδευση αρχισε με την διαμαχη μεταξυ ΟΕΛΜΕΚ και κυβερνησης για την ικανοποιηση αιτηματων που χρονολογουνται εδω και πολλα χρονια. Το αιτημα της εξισωσης του ωραριου των καθηγητων τεχνικων μαθηματων με των υπολοιπων καθηγητων, και της αναβαθμισης στη κλιμακα Α11 χιλιων καθηγητων που διοριστηκαν μετα το 1981.

Επισης δημιουργηθηκε μεγαλη αγανακτηση μεταξυ καθηγητων και μαθητων απο τη συμπτυξη των πεντε τμηματων καθε ταξης σε τεσσερα με αποτελεσμα την αυξηση του μεσου αριθμου μαθητων σε ενα τμημα απο 25 σε 35. Επι πλεον υπαρχει ελλειψη ικανοποιητικου αριθμου αιθουσων και δημιουργειται μεγαλη αναστατωση απο τις μεταθεσεις καθηγητων.

Οι καθηγητες των τεχνικων μαθηματων (οικοκυρικων, μουσικης, τεχνης, γυμναστικης και πρακτικων γνωσεων) δουλευουν 26 ωρες τη βδομαδα αντι 24 που δουλευουν οι υπολοιποι συναδελφοι τους. Το επιχειρημα με το οποιο η κυβερνηση δικαιολογουσε αυτη τη διακριση ειναι οτι τα τεχνικα μαθηματα ειναι δευτερευοντα και οτι δεν απαιτουν προετοιμασια στο σπιτι απο μερους των καθηγητων. Αρα συμφωνα με την κυβερνηση για να υπαρχει ιση μεταχειρηση επιβαλλοταν η αυξηση του εργασιμου χρονου στο σχολειο.

Αυτα ειναι χοντροκομμενα ψεμματα. Οι καθηγητες των τεχνικων μαθηματων εχουν ευθυνες οπως τη διοργανωση και προετοιμασια των εθνικων και θρησκευτικων γιορτων και αθλητικων εκδηλωσεων - παρελασεις, χορωδιες, αθλητικα κλπ. Ολα αυτα δεν γινονται μονο στα πλαισια του κανονικου τους ωραριου αλλα στα διαλειμματα και σε απογευματινες ωρες.

Η ΟΕΛΜΕΚ πεφτει στη παγιδα

Παρολο που η ΟΕΛΜΕΚ αρχικα, απαιτουσε την εφαρμογη της εξισωσης του ωραριου απο φετος, υποχωρησε και δεχτηκε να εφαρμοστει τον Σεπτεβρη του 1994 οπως προτεινε η κυβερνηση.

Αλλα ενω το θεμα της εξισωσης ωραριου θεωρειται "κλειστο" πια, παραμενει το αιτημα της αναβαθμισης χιλιων καθηγητων στην κλιμακα Α11 που η κυβερνηση το απερριψε τελεσιδικα.

Προεκλογικα ο Κληριδης, υποσχεθηκε οτι θα ικανοποιησει **χωρις ορους** αυτο το αιτημα. Μεχρι τωρα η κυβερνηση καταφερε με υποσχεσεις να συντηρει τις αυταπατες της ΟΕΛΜΕΚ αποφευγοντας την αντιπαραθεση.

Η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ απο την αρχη προσβλεπε στην "καλη διαθεση" της κυβερνησης και οχι στη δυναμικη διεκδικηση του αιτηματος απο τους ιδιους τους καθηγητες. Ακομα και μετα την απορριψη του αιτηματος απο την κυβερνηση, η ΟΕΛΜΕΚ ζητησε συναντηση με τον Κληριδη (27/9) για να "εξασφαλισει την υποστηριξη του" στο αιτημα αυτο.

Η κυβερνηση ισχυριζεται οτι αυτη τη περιοδο, αν δοθει η Α11 στους καθηγητες "θα επελθει οικονομικο χαος, με την πυροδοτηση αλυσιδωτων αιτηματων απο αλλους τομεις" (Κ. Αγγελιδου) - οπως οι δασκαλοι και αλλοι δημοσιοι υπαλληλοι.

Δυναμικος αγωνας και ενοτητα, τα μονα οπλα

Το προβλημα δεν ειναι οικονομικο, δεν ειναι οτι δεν υπαρχουν χρηματα, οπως θελει να το παρουσιασει η κυβερνηση, ειναι θεμα προτεραιοτητων. Παρολα τα "παχεια" λογια για τη Παιδεια, τα λεφτα των κρατικων ταμειων, ιδιαιτερα στη σημερινη περιοδο οικονομικης κρισης, προοριζονται για την στηριξη των βιομηχανων και τους στρατιωτικους εξοπλισμους.

Η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ δεχεται τους διασπαστικους ισχυρισμους της κυβερνησης, θεωρωντας ομως οτι ειναι ευθυνη της κυβερνησης να βρει μια φορμουλα που θα **απομονωνει** το αιτημα των καθηγητων απο τους υπολοιπους εργαζομενους.

Επρεπε να κανει το αντιθετο. Το γεγονος οτι το θεμα της αναβαθμισης αφορα πολλους κλαδους μπορει να αποτελεσει ενα ισχυρο οπλο για το συνδικαλιστικο κινημα για να εξασκησει ενωμενη πιεση στη κυβερνηση Κληριδη. Με τη σταση της η ΟΕΛΜΕΚ οχι μονο αποδυναμωνει τη δικη της θεση αλλα συμβαλει στη δημιουργια ρηγματων στο μετωπο των φυσικων της συμμαχων που ειναι οι εργαζομενοι στους αλλους κλαδους.

Μυριανθη Λοϊζου

ΕΝΔΥΣΗ – ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΑΠΟΛΛΩΝ

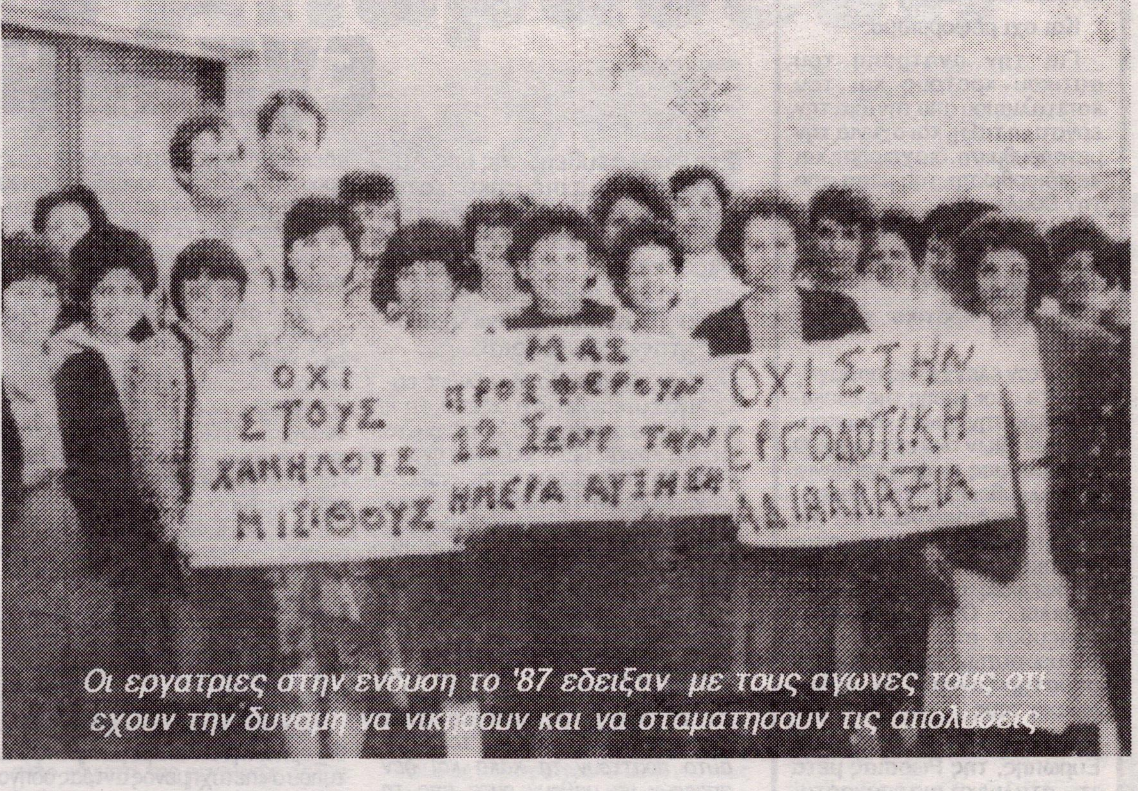

Οι εργατριες στην ενδυση το '87 εδειξαν με τους αγωνες τους οτι εχουν την δυναμη να νικησουν και να σταματησουν τις απολυσεις

Η μειωση ωραριου δεν σταματα τις απολυσεις

Οι εργαζομενοι στην ενδυση απολυονται μαζικα χωρις οι συντεχνιες να κανουν τιποτα για να τις σταματησουν. Στο εργοστασιο Απολλων,ενα απο τα μεγαλυτερα εργοστασια στον κλαδο της ενδυσης, απο τις 160 εργατριες εχουν μεινει 90 μεσα σε αυτο το χρονο. Εργατριες που εδωσαν μια ζωη στο εργοστασιο πετιουνται στο δρομο, με μιση μερα μονο προειδοποιηση σαν ξεζουμιζμενες λεμονοκουπες.

Οι συντεχνιες ΠΕΟ και ΣΕΚ ενω στην αρχη απειλουσαν οτι θα κινητοποιηθουν εναντια στις απολυσεις, τωρα συστηνουν στις εργατριες «υπομονη, κριση ειναι θα περασει»! Τον τελευταιο καιρο μαλιστα ουτε καν πατουν στο εργοστασιο.

Μπροστα σε αυτη την απελπιστικη κατασταση που βρεθηκαν οι εργατριες, ζητησαν μειωση ωραριου, να δουλευουν δηλαδη μονο 4 μερες αντι 5 την βδομαδα και να σταματησουν οι απολυσεις. Πιστεψαν οτι κανοντας αυτη την υποχωρηση θα σταματουσαν οι απολυσεις.

Ο εργοδοτης και οι ηγετες των συντεχνιων δεκτηκαν αμεσως την προταση και συμφωνησαν να ισχυσει για μια περιοδο δεκα εβδομαδων. Οταν ομως περασε η περιοδος των δεκα εβδομαδων ζητησε να ισχυσει η συμφωνια για μειωμενο ωραριο για ακομα 7 βδομαδες και ειναι σιγουρο οτι και μετα τις 7 βδομαδες θα ζητησει νεα παραταση ή θα αρχισει να απολυει και παλι.

Σε αυτα τα τραγικα αδιεξοδα οδηγουν οι συντεχνιες τους εργαζομενους. Την αποψη οτι «οι μαστροι δεν εχουν δουλειες αρα τιποτα δεν μπορει να γινει» την υποστηριζουν αυτοι που δεν πιστευουν στην δυναμη της εργατικης ταξης, αυτοι που την θελουν παθητικο δεκτη των εξελιξεων. Και οταν υπηρχαν δουλειες η σταση των συντεχνιακων ηγετων δεν ηταν καλυτερη απεναντι στις εργαζομενες της ενδυσης. Καμια απο αυτες δεν προκειται να ξεχασει το χοντρο ξεπουλημα της ΠΕΟ και ΣΕΚ το '87 οταν εσπασαν την μαζικη και μαχητικη απεργια για 60 σεντ αυξηση τη βδομαδα, σε μια εποχη που δεν υπηρχε κριση και οι μαστροι στοιβαζαν κερδη.

Οι εργατριες στο Απολλων αλλα και σε αλλα εργοστασια ενδυσης που γινονται απολυσεις πρεπει να ζητησουν απο τις συντεχνιες να καλεσουν αμεσως Γενικη Συνελευση για να παρουν μετρα εναντια στις απολυσεις. Αν οι συντεχνιες δεν δεκτουν να οργανωσουν δυναμικο αγωνα μπορουν οι ιδιες να το κανουν. Η πειρα του '87 μπορει να αξιοποιηθει αυτη την φορα προς οφελος των εργατριων. Να γραψουν φυλλαδια και να καλουν και τα αλλα εργοστασια να κατεβουν σε απεργια. Να ανοιξουν απεργιακο ταμειο για τις μερες της απεργιας. Μονο ετσι μπορουν να σταματησουν οι απολυσεις και σιγουρα θα εχουν την συμπαρασταση ολοκληρης της εργατικης ταξης.

ΕΜΕ

ΕΝΑΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Οι 150 εργατουπαλληλοι της ΕΜΕ μπορουσαν να κερδισουν αν εβαζαν τα αιτηματα τους μαζι με το Βασιλικο και τις αλλες επιχειρησεις της ΕΜΕ

Εκλεισε στις 24 του Σεπτεμβρη η συμβαση των 150 εργαζομενων της ΕΜΕ, μετα απο 9 μηνες κοροϊδιας και αρνησης της εταιρειας να ικανοποιησει τα αιτηματα των εργαζομενων.

Οι εργαζομενοι στην ΕΜΕ ζητουσαν τις ιδιες αυξησεις και ωφεληματα με τους αλλους εργαζομενους στις εταιρειες της ΕΜΕ που ειναι το Τσιμεντοποιειο Βασιλικου, η ΚΕΟ, η Ελληνικη Τραπεζα και η Smedley.

Τελικα ομως πηραν μονο 2,5% για το 1993 και αλλο τοσο για το 1994 σε συγκριση με το 4% και 3% αντιστοιχα που πηραν οι εργαζομενοι στο Βασιλικο. Πηραν δηλαδη ενα 2% λιγοτερα απο τους αλλους και μαλιστα σε μια εποχη που η αυξηση του ΦΠΑ, οι αλλες φορολογιες και η ακριβια κτυπουν το βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων.

Αυτη η καταληξη δεν ηταν απαραιτητη. Οι ηγεσιες των συντεχνιων επρεπε απο την αρχη να διεκδικησουν την ανανεωση της συμβασης ολων των εταιρειων της ΕΜΕ μαζι για να μπορουν να πιεσουν περισσοτερο την εταιρεια. Ετσι θα μπορουσαν να κερδισουν ολοι περισσοτετρα, και οι πιο αδυνατοι κλαδοι θα μπορουσαν να ωφεληθουν απο τους πιο δυνατους.

Οχι μονο δεν εκαναν κατι τετοιο οι ηγεσιες των συντεχνιων αλλα καθε φορα που απειλουσαν με αγωνα την εταιρεια, την τελευταια στιγμη εκαναν πισω. Ετσι η διευθυνση καταφερε να τους αναγκασει στο τελος σε υποχωρηση και να δωσει μικροτερες αυξησεις στους 150 εργαζομενους της ΕΜΕ.

Η διευθυνση προβαλε το επιχειρημα οτι οι δουλειες δεν πανε καλα και οτι θα αναγκαστει να κανει απολυσεις αν επιμενουν οι εργαζομενοι στην απαιτηση τους για αυξησεις. Ομως το Βασιλικο για παραδειγμα τον περασμενο χρονο εκανε κερδη της ταξης των 12 εκατομμυριων λιρων. Παρομοια κερδη ειναι σιγουρο οτι εκαναν και πολλες απο τις αλλες επιχειρησεις που ελεγχει η ΕΜΕ. Τα κερδη της ηταν τοσο τεραστια ολα αυτα τα χρονια που παρα τα σκανδαλα και το φαγωμα εκατομυριων λιρων στο φιασκο των Χημεικων Βιομηχανιων δεν ειχε κανενα προβλημα.

Αυτο που χρειαζονταν ηταν αποφασιστικοτητα και συντονισμος ολων των εργαζομενων στις επιχειρησεις της ΕΜΕ. Αντι καθε κλαδος να κλεινει χωριστα συμβαση και να υποβαλλει χωριστα αιτηματα, να υποβαλουν ολοι μαζι τα ιδια αιτηματα και ταυτοχρονα. Αυτο θα ενωνε ενα μεγαλο αριθμο εργαζομενων και θα δημιουργουσε ενα ισχυρο μετωπο κατω απο την πιεση του οποιου η εταιρεια θα ηταν υποχρεωμενη να υποχωρηση.

Το σημερινο ξεπουλημα και η αδικια σε βαρος των 100 περιπου εργαζομενων της ΕΜΕ (οι υπολοιποι 50 ειναι ψηλομισθο ανωτερο διοικητικο προσωπικο) δεν ηταν αναποφευκτο να γινει. Αυτο πρεπει να ειναι κατι που θα πρεπει να το κρατησουν σαν συμπερασμα οι εργαζομενοι στις επιχειρησεις της ΕΜΕ για να μην επαναληφθει αλλη χρονια.

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

"ΝΕΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΟΤΗΤΑ"

Καπιταλισμος: το μεγαλυτερο εγκλημα απ'ολα

Στο Φιλευλευθερο της 8ης Αυγουστου δημοσιευτηκε κατω απο τον τιτλο «ο συστηματικος εγκληματιας γεννιεται δεν πλαθεται» συνεντευξη με το ψυχιατρο Γιαγκο Μικελιδη με θεμα τα αιτια της εγκληματικοτητας της νεολαιας.

Στη συνεντευξη ο Μικελλιδης ουτε λιγο ουτε πολυ ισχυριζεται οτι η εγκληματικοτητα ειναι κατι που το φερνει κανεις μαζι του απο την γενηση του, οτι ωφειλετε σε *«καποια ψυχοπαθητικη συμπεριφορα»* που προερχεται απο *«καποια βλαβη στον εγκεφαλο»*. Οτι απο μερικους ανθρωπους *«λειπει ενα κομματι του εγκεφαλου που κανει τα ατομα να μπορουν να συμβιωσουν σαν κοινωνικο συνολο»*. Υποστηριξε μαλιστα ο Μικελιδης οτι στα ατομα αυτα *«η ψυχοπαθητικη συμπεριφορα οφειλεται σε βιοχημικες αλλαγες πανω στον εγκεφαλο.. που για τον λογο αυτο πραττουν τα κακα και δεν μπορουν να μαθουν ουτε απο τη τιμωρια ουτε απο την φυλακιση»*.

εικονα σου ειμαι κοινωνια και σου μοιαζω

Την καλυτερη απαντηση στον Μικελιδη και στον δημοσιογραφο του Φιλελευθερου που συμφωνουσε με αυτες τις αντιληψεις την δινει ενας παθων. Ο Μαριος Ηλιαδης ενας 17χρονος που φυλακιστηκε γιατι μαχαιρωσε ενα αλλο νεαρο πανω σε ενα καυγα. Ο Μαριος μιλωντας για την ζωη του, που την περασε ολοκληρη απο τα πεντε του χρονια κατω απο την επιτηρηση του γραφειου ευημεριας, σε κρατικα ιδρυματα, σωφρονιστηρια και ξενωνες ειπε: *«Οποιος μπλεξει μαζι τους ή στη φυλακη θα καταληξει ή θα ελεγα οτι ειναι προτιμοτερο ν' αυτοκτονησει για να γλυτωσει απο τα χερια τους»*.

Η δραματικη επιβεβαιωση των οσων ειπε τοτε ο Μαριος ηλθε πριν λιγες μερες οταν ενας αλλος νεαρος που καταδικαστηκε σε δεκαοχτω μηνες φυλακη, αυτοκτονησε στο κελλι του λιγη ωρα μετα την καταδικη του. Το «εγκλημα» αυτου του νεου ηταν οτι πλαστογραφησε επιταγες 1800 λιρων για να αγορασει τροφιμα και ρουχα στα δυο μικροτερα του αδελφια που ηταν ο μοναδικος τους προστατης. Οι μεγαλοκαρχαριες που πλαστογραφουν τιμολογια, σφραγιδες τελωνειων και αλλα πολλα και κλεβουν εκατομυρια απο το κρατος κυκλοφορουν ελευθεροι.

Ζουμε σε μια κοινωνια που ο ανταγωνισμος και η εκμεταλευση κανουν τη ζωη και τα ονειρα των νεων θρυψαλα. Τελειωνουν με χιλια βασανα το σχολειο, οσοι το τελειωνουν, ξοδευοντας τη ζωη τους αναμεσα στο φροντηστηριο και τις κρυες ταξεις, και τους περιμενει ο στρατος για να τσαλαπατησει τα τελευταια απομηναρια της αξιοπρεπειας τους και της αυτοπεποιθησης τους. Το ονειρο για σπουδες για τους περισσοτερους ειναι σημερα απλησιαστο και δινει τη θεση του στη πυλη του εργοστασιου το καταστημα, το γραφειο, το σχεδιαστηριο, με ενα εξευτελιστικο μισθο.

Οταν η τηλεοραση βομβαρδιζει καθημερινα τη νεολαια με μυνηματα του τυπου ο «πετυχημενος αντρας οδηγα BMW» ή «φορα παπουτσια Reebok» και «ντυνεται αλλα benetton» τοτε ο μισθος των 180 και των 250 δεν φτανει για τιποτα. Τα αγαθα αντι να ειναι μεσα καλυτερευσης της ζωης κυριαρχουν πανω στη ζωη και γινονται αυτοσκοπος και καταπιεση. Η αποκτηση τους ειναι θεμα κυρους, εντυπωσιασμου και υποστασης. Οσοι δεν εχουν τα μεσα να τα αγορασον θα πρεπει να βρουν αλλους τροπους να τα αποκτησουν.

Ο Εγκελς περιγραφει με ενα εξαιρετικο τροπο αυτη τη διαδικασια μεσα στον καπιταλισμο:

«Στη σημερινη κοινωνια η οποια καλιεργει τον ανταγωνισμο και την εχθροτητα στο καθε ατομο και σε ολους τους αλλους δημιουργωντας ετσι ενα κοινωνικο πολεμο ολων εναντιον ολων, πραγμα που αναποφευκτα, σε ατομικες περιπτωσες παιρνει μια βαρβαρη και βιαια μορφη, αυτη του εγκληματος»

Παρακατω ο Εγκελς δινει με ενα εξαιρετικα παραστατικο τροπο και την απαντηση στο εγκλημα:

«Ο μονος πραγματικος τροπος να κτυπηθει το εγκλημα ειναι η παλη εναντια στον καπιταλισμο που ειναι το μεγαλυτερο εγκλημα απο ολα.»

Μαρια Τσιοκκα

Η "ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ" ΤΟΥ ΦΑΝΟΥ

ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΑΞΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Δεν ειναι λιγα τα περιστατικα αυτοκτονιων νεαρων ατομων, τον τελευταιο χρονο. Γραψαμε σε προηγουμενα φυλλα της εφημεριδας, για την αυτοκτονια ενος μαθητη, μιας μαθητριας, ενος φανταρου.

Η αυτοκτονια ομως του Φανου Επιφανιου, ενος 23 χρονου εργαζομενου που εγινε το τελευταιο δεκαπενθημερο, συγκινησε και προκαλεσε αισθηματα αγανακτησης στο απλο κοσμο που στραφηκε εναντια στο δικαστηριο.

Ο Φανος δουλευε στο Γενικο Νοσοκομειο Λαρνακας σαν αποστειρωτης. Πριν 2 χρονια εχασε τον πατερα του σε τροχαιο δυστυχημα και 12 μερες αργοτερα πεθαινει η μητερα του απο τροχαιο στο οποιο οδηγος ειναι ο ιδιος. Αβαστακτη η ενοχη, τον οδηγει σε ψυχικη καταρρευση. Ξεχνωντας τα δικα του ονειρα, αναλαμβανει την προστασια των δυο μικροτερων αδελφιων του. Φυσικα δυσκολευεται να τα βγαλει περα, και κλεβει επιταγες τις οποιες πλαστογραφει. Χανει την δουλεια του. Ποιος δεν θα λυγιζε κατω απο ολα αυτα; Η ψυχολογικη κατασταση του χειροτερευει και καταφευγει σε ψυχιατρο.

Η εκθεση του ψυχιατρου, που σταληκε στο δικαστηριο πριν την καταδικαστικη αποφαση για 18μηνη φυλακιση, ηταν προειδοποιηση. Οποιαδηποτε καταδικαστικη αποφαση σε φυλακιση θα ειχε καταστροφικες συνεπειες στην ψυχικη υγεια του νεου.

Ο "μορφωμενος" δικαστης του θα πρεπει, σαν μελος της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης, να διαβασε και να εκτιμα την αρχαια ελληνικη τραγωδια. Αλλα φαινεται οτι δεν ηταν αρκετα ωριμος για να κατανοησει μια συγχρονη τραγωδια - τουλαχιστον οχι οταν ηρωας της ηταν ενας "απλος" εργαζομενος. Αδιαφορει για τις συνεπειες και στις 9 του Σεπτεμβρη στις 12 το μεσημερι τον καταδικαζει σε 18 μηνες φυλακιση και ο Θανος οδηγειται στα κρατητηρια. Δεν περασαν ουτε 2 ωρες και τον βρισκουν νεκρο στο κελλι του. Ο Φανος αυτοκτονησε με δηλητηριο που ο ιδιος καταφερε να περασει μεσα στην φυλακη.

Πως να μετρησει κανεις το θρασος μιας αρχουσας ταξης που επικαλειται "ανθρωπιστικους λογους" για την αποφυλακιση του πραξικοπηματια Σαμψων, ενοχο και συνενοχο για τοσους θανατους και δυστυχια, αλλα "εφαρμοζει τον νομο" για τον Θανο; Εναν ανθρωπο που κατω απο την πιεση μιας φοβερης προσωπικης τραγωδιας συνδιασμενης με ασχημες οικονομικες πιεσεις - ακομα ενας φουκαρας απο τους "προνομιουχους" του δημοσιου τομεα που εχει και δυο πλασματα να ζησει - καταχραστηκε ενα ψωροποσο;

Το δικαστηριο ακομη μια φορα δεν αφησε καμμια διεξοδο σε ενα παιδι της εργατικης ταξης, την στιγμη που βιομηχανοι, εμποροι και κτηματομεσιτες που καταχραστηκαν εκατομμυρια ξεγλυστρουν και κουκουλωνουνται οι υποθεσεις τους, χωρις καν να δικαζονται. Γι' αυτους η δικαιοσυνη εναι τοσο απλη και ευκολη.

Οι νομοι των δικαστηριων ειναι γραμμενοι για τους φτωχους.

Οπως ο εθνοφρουρος Μιχαλη Κωνσταντινου που "αυτοκτονησε" επειδη ειχε "ψυχοσωματικα και οχι ψυχολογικα προβληματα", ο Θανος δεν αυτοκτονησε, δολοφονηθηκε. Μεσα σε λιγες μερες βγηκε δυο φορες στην φορα ολη η υποκρισια ενος οχι μονο παραλογου και αδικου, αλλα δολοφονικου συστηματος και της αρχουσας ταξης του.

Μαιρη Σελλα

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

6/10
Το αντισοβινιστικο κινημα στο βορρα και στο νοτο

13/10
Παλαιστινιακο: Η συμφωνια δεν θα φερει την ειρηνη

20/10
Οι εξελιξεις στο Κυπριακο

27/10
Γιατι η αστυνομια χτυπα την Νεολαια

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες
Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ______________________
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ______________________

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΠΟΛΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΟΚΤΩΒΡΗ ΩΡΑ 8μμ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ AQUA MARINA

ΧΙΛΗ: 20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Το αιματοβαμενο τελος του κοινοβουλευτικου δρομου για το σοσιαλισμο

Μεσα στο Σεπτεβρη εκλεισαν 20 χρονια απο το πιο αιματοβαμενο πραξικοπημα στην ιστορια της Νοτιας Αμερικης. Στις 11 του Σεπτεβρη του 1973, ο στρατος της Χιλης πραγματοποιησε την τελικη του επιθεση εναντια στην εργατικη ταξη και την εκλεγμενη κυβερνηση του Σαλβατορ Αλιεντε.

Η τηλεοραση εφερε κοντα μας σκηνες απο τις τελευταιες μαχητικες διαδηλωσεις των φοιτητων που εγιναν στην Χιλη με αφορμη την επετειο του πραξικοπηματος.

Ηταν το τραγικο τελος μιας πορειας που αρχισε με τις προεδρικες εκλογες του 1970 και την νικη του Αλιεντε επικεφαλης του συνασπισμου της "Λαϊκης Ενοτητας" που συνενωνε τους σοσιαλιστες, τους κομμουνιστες και αλλα μικροτερα αριστερα κομματα.

Η διακυρηγμενη πολιτικη του συνασπισμου ηταν το κτησιμο του σοσιαλισμου απο τα πανω. Υποσχονταν ακομα στην εργατικη ταξη οτι ο "χιλιανος δρομος για το σοσιαλισμο" θα ηταν ειρηνικος.

Η απαντηση της αρχουσας ταξης ηρθε με ενα πρωτοφανες σε αγριοτητα πραξικοπημα που στοιχισε στην εργατικη ταξη τουλαχιστον 30,000 εκτελεσεις, χιλιαδες αγνοουμενους και βασανισμους. Διαλυθηκαν ολα τα συνδικατα και τα εργατικα κομματα. Καταργηθηκαν ολες οι πολιτικες και συνδικαλιστικες ελευθεριες.

Σημερα ο στρατος εχει περασει στο παρασκηνιο. Ομως ο Πινοσετ παραμενει πανισχυρος και ατιμωρητος. Η εργατικη ταξη πληρωνει με το 35% να ζει κατω απο το οριο της φτωχειας ενω η ανεργια ειναι μεγαλη.

Οι βασανιστες και οι δολοφονοι του Πινοσετ κυκλοφορυν ανενοχλητοι ενω ακομα και μελη της Λαϊκης Ενοτητας του Αλλιεντε σημερα συνεργαζονται στην κυβερνηση με κομματα και ατομα που εκαμαν το πραξικοπημα εναντια στην χιλιανη εργατικη ταξη.

ΕΙΡΗΝΙΚΕΣ ΟΥΤΟΠΙΕΣ

Στην δεκαετια του 60, σε ολοκληρη την Νοτια και Κεντρικη Αμερικη, οι αρχουσες ταξεις υποσχονταν μεταρυθμισεις σε μια προσπαθεια να προλαβουν το ξεσπασμα κινηματων στο προτυπο της Κουβανικης επαναστασης.

Στην Χιλη, οπως και στις αλλες χωρες, οι γαιοκτημονες προσπαθησαν να εμποδισουν την αγροτικη μεταρυθμιση. Αγροτες και εργατες της γης ειχαν αρχισει να κανουν καταληψεις κομματιων γης που εμεναν ακαλλιεργητα. Στις πολεις οι αστεγοι εκαναν καταληψεις αδειων υποστατικων για να τα χρησιμοποιησουν για στεγαση. Μεσα στο 1969 και το 1970 αυξηθηκε κατακορυφα ο αριθμος των απεργιων.

Ο συνασπισμος της αριστερας ηρθε στην εξουσια, μεσα σε κλιμα εντονων εργατικων αγωνων που δεν επετρεπαν στην χριστιανοδημοκρατικη κυβερνηση να φορτωσει τα βαρη της οικονομικης υφεσης στην εργατικη ταξη.

Ο Αλιεντε, που περιεγραφε τον εαυτο του σαν μαρξιστη, εβλεπε τον σοσιαλισμο σαν την αλλαγη της κοινωνιας απο τα πανω, μεσα απο τους θεσμους του αστικου κρατους, κυρια το κοινοβουλιο, και με την συγκαταθεση ολων των κοινωνικων ταξεων. Το 1971 ελεγε:

"Η Χιλη βρισκεται μπροστα στην αναγκαιοτητα να ξεκινησει ενα νεο δρομο για το κτισιμο μιας σοσιαλιστικης κοινωνιας-το δικο μας επαναστατικο μονοπατι, ενα πλουραλιστικο μονοπατι ... Σημερα, η Χιλη ειναι το πρωτο εθνος στην γη που καλειται να δημιουργησει αυτο το δευτερο μοντελο της μετατροπης σε μια σοσιαλιστικη κοινωνια ... Σκεπτικιστες και προφητες καταστροφων θα πουν οτι ενα κοινοβουλιο που υπηρετησε την αρχουσα ταξη τοσο καλα δεν εχει την δυνατοτητα να μετασχηματισει τον εαυτο του σε ενα κοινοβουλιο του Χιλιανου λαου. Εχει ειπωθει οτι οι ενοπλες δυναμεις και η εθνικη αστυνομια ... δεν θα υποστηριξουν την λαϊκη θεληση στην αποφαση της να χτισει τον σοσιαλισμο στην χωρα μας. Αυτοι οι ανθρωποι παραβλεπουν την πατριωτικη συνειδηση των ενοπλων δυναμεων και της εθνικης αστυνομιας, την επαγγελματικη τους παραδοση, και την υποταγη τους στην πολιτικη εξουσια."

Η Χιλη προβαλλονταν σαν η "Αγγλια της Νοτιας Αμερικης", με μια αρχουσα ταξη φιλελευθερη και καλιεργημενη. Ακομα πιο επικινδυνη ηταν η ψευδαισθηση πως υπηρχε μια δημοκρατικη παραδοση που ηθελε τον στρατο να μην αναμιγνυεται στην πολιτικη.

Οι ρεφορμιστες πιστευαν οτι μεσα απο το κρατος μπορουσαν να πιεσουν για την μεταρυθμιση της καπιταλιστικης οικονομιας προς ωφελος των εργατων, με την συγκαταθεση των αστων, των γαιοκτημονων και των στρατηγων.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΛΑΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

Το προγραμμα της Λαϊκης Ενοτητας περιλαμβανε την εθνικοποιηση βασικων βιομηχανιων και την πραγματοποιηση της αγροτικης μεταρυθμισης. Μετα την εκλογη της η κυβερνηση προχωρησε στην εθνικοποιηση της βιομηχανιας χαλκου, που αποτελουσε το μεγαλυτερο μερος του εξαγωγικου εμποριου της Χιλης, και μερικων αλλων βιομηχανιων.

Οι εθνικοποιησεις εγιναν σε πολυ μικροτερη κλιμακα απο οτι προβλεπε το κυβερνητικο προγραμμα καθως τα μετρα της κυβερνησης συναντησαν την λυσσασμενη αντιδραση της αρχουσας ταξης.

Για τρια χρονια, απο την εκλογη της αριστερης κυβερνησης του Αλιεντε, απο το 1970 μεχρι και το πραξικοπημα με ηγετη τον Πινοσετ, ενας αγριος ταξικος πολεμος γινοταν στην Χιλη. Το εργατικο κινημα στηριξε την κυβερνηση εναντια στους καπιταλιστες.

Η αρχουσα ταξη εβαζε τα ορια του "χιλιανου δρομου για το σοσιαλισμο". Ηταν το αντιτιμο που ζητουσε για επιτρεψει στην κυβερνηση του Αλιεντε να μεινει στην εξουσια.

Ο Αλιεντε ηταν προθυμος να συμβιβαστει με τις απαιτησεις των αστων παρολο που ηταν κοινο μυστικο οτι η δεξια προετοιμαζε την πτωση την κυβερνησης του.

Ακομα και τοτε ο Αλιεντε εβλεπε τις μαζικες κινητοποιησεις της εργατικης ταξης σαν μια απειλη για την κυβερνηση του παρα σαν το μοναδικο πραγματικο της στηριγμα.

Οι κυριαρχες ψευδαισθησεις για τον ειρηνικο δρομο αφηναν το Αλιεντε να ταλαντευεται αναμεσα στο εργατικο κινημα και τους αστους.

Για να συνεχισουν να λειτουργουν οι αυταπατες της ειρηνικης μεταρυθμισης, η Λ.Ε. αναγκαστηκε να χτυπησει το εργατικο κινημα, που την ξεπερνουσε πολιτικα, με εκλησεις για αυτοσυγκρατηση ή ακομα στελνοντας εναντιον του τις ειδικες ατυνομικες δυναμεις.

Πριονισε ετσι το μοναδικο της στηριγμα στην επερχομενη συγκρουση και καταστρεψε τις δυνατοτητες των εργατων να πραγματοποιησουν την νικηφορα σοσιαλιστικη επανασταση.

ΤΑΞΙΚΗ ΠΟΛΩΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Για την εργατικη ταξη, η κυβερνηση της Λαϊκης Ενοτητας αντιπροσωπευε μια υποσχεση για πραγματικη αλλαγη. Ετσι οταν η αρχουσα ταξη προσπαθησε να σταματησει τις μεταρυθμισεις, το εργατικο κινημα μπηκε στην συγκρουση κουβαλοντας το βαρος της ρεφορμιστικης ηγεσιας του.

Οταν οι γαιοκτημονες προσπαθησαν να διωξουν τους αγροτες απο την γη αντιμετωπισαν μαζικη αντισταση, οταν οι ιδιοκτητες καταστηματων προσπαθησαν να αυξησουν τις τιμες ή να κρυψουν προϊοντα για να δημιουργησουν τεχνητη ελλειψη, τοπικες επιτροπες εργατων αναλαβαν την διανομη αγαθων συμφωνα με τις αναγκες.

Ακομα οι εργατικες οργανωσεις σταματησαν τους ιδιοκτητες εργοστασιων που προσπαθησαν να χαμηλωσουν την παραγωγη ή να αφαιρεσουν κρυφα μηχανηματα απο τα εργοστασια.

Οταν οι αστοι προκαλεσαν εκλογες ριχνοντας την κυβερνηση το εργατικο κινημα εδωσε ξανα την νικη στην κυβερνηση του Αλιεντε δειχνοντας οτι η κυβερνηση μπορουσε να στηριζεται σ'αυτο.

Το μαζικο κινημα προκαλεσε διασπαση ακομα και στον ιδιο το στρατο τραβωντας με τη μερια της εργατικης ταξης απο φανταρους μεχρι και καποιους αξιωματικους.

Η εργατικη ταξη κινηθηκε αυθορμητα προς την επανασταση. Πυρηνες εργατικης εξουσιας, τα cordones-εργατικες επιτροπες, εμφανιστηκαν στα εργοστασια και τις φτωχογειτονιες.

Μοναδικη λυση ποια ηταν η νικη της εργατικης ταξης μεσα απο τους αγωνες της, το εργατικο κρατος, ο σοσιαλισμος απο τα κατω. Η ρεφορμιστικη ηγεσια των κομματων της Λ.Ε. δεν ηθελε και δεν μπορουσε να ηγηθει σε ενα τετοιο αγωνα.

Στην Χιλη περα απο την συγκρουση του εργατικου κινηματος με τους καπιταλιστες συγκρουστηκαν ο ρεφορμισμος με την επανασταση, ο σοσιαλισμος απο τα πανω με το σοσιαλισμο απο τα κατω.

Τα τανκς του Πινοσετ δεν καταστρεψαν τις ψευδαισθησεις των ρεφορμιστων, που σημερα κινουνται ακομα πιο δεξια. Περα απο τον κοινοβουλευτικο δρομο για το σοσιαλισμο, το σοσιαλισμο απο τα πανω, μιλουν σημερα και για το σοσιαλισμο της αγορας. Τα διδαγματα που πηραν για την σφαγη του εργατικου κινηματος της Χιλης απο το στρατο ειναι οτι οι μεταρυθμισεις του Αλιεντε επρεπε να γινουν ακομα πιο αργα!

Το πραξικοπημα σφραγησε την ηττα ενος μαζικου εργατικου κινηματος που ειχε δεθει χειροποδαρα απο τις ψευδαισθησεις και την ηττοπαθεια της ηγεσιας του. Η ηττα δειχνει καθαρα την αναγκαιοτητα της ανεξαρτητης επαναστατικης οργανωσης που δεν θα εχει καμια ψευδαισθηση για το πραγματικο χαρακτηρα του αστικου κρατους και του στρατου οταν δινεται η μαχη για την εξουσια.

Σταυρος Σιδερας

εργατικη δημοκρατια

Ουτε Γελτσιν - Ουτε Χασμπουλατοφ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΚΡΕΜΙΣΑΝ ΤΟΝ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

Τα Μεσα Μαζικης Ενημερωσης προσπαθουν να εξηγησουν την πτωση της κυβερνησης της Ν. Δημοκρατιας (ΝΔ) με βαρυγδουπες αναλυσεις των κοινοβουλευτικων διαδικασιων και τον ρολο που επαιξε ο Σαμαρας σε αυτες. Σχεδον ολοι, ξεχνουν τον ρολο που επαιξε η εργατικη ταξη και κρυβουν τους πραγματικους λογους καταρρευσης της ΝΔ.

Η ΝΔ ζουσε εδων και πολυ καιρο με την απειλη της ανατροπης. Η καταρρευση της ηρθε μεσα απο την συνεχη πολιορκεια των εργατικων αγωνων και οχι απο τον Σαμαρα, ο οποιος ολη την τριετια διαλαλουσε παρεα με τον Μητσοτακη τις «αξιες της ελευθερης αγορας» και τον ανεμο των ιδιωτικοποιησεων που «σαρωνει παγκοσμια απο Ανατολη σε Δυση». Το οτι τελικα επεσε μεσα απο την ανεξαρτητοποιηση του Συμπιλιδη ειναι ενδεικτικο του ποσο η κυβερνηση ειχε χασει τον ελεγχο ακομα και μεσα στους δικους της.

ΚΡΙΣΗ

Η ΝΔ βγηκε στην εξουσια, υποσχομενη να ξελασπωσει τον ελληνικο καπιταλισμο απο την οικονομικη κριση. Να σταθεροποιησει την δραχμη, να χτυπησει τον πληθωρισμο, τα ελλειματα και να ανεβασει τα κερδη των επιχειρησεων και των τραπεζων. Υποσχοταν ενα νεο κυκλο αναθερμανσης της οικονομιας με την ιδιωτικοποιηση των πιο κερδοφορων κρατικων επιχηρεισεων οπως ΟΤΕ, ΔΕΗ κλπ. Απο την καταρρευση του κρατικου καπιταλισμου στα Βαλκανια λογαριαζε να παρει την μεριδα του λεοντος και να ανοιξει νεους οριζοντες για τις επιχειρησεις και τις τραπεζες.

Οι περισσοτερες υποσχεσεις και σχεδια της κυβερνησης Μητσοτακη εμεναν στα χαρτια γιατι δυο αδαμαστα θηρια του χαλουσαν τα σχεδια: η οικονομικη κριση και η αντισταση του εργατικου κινηματος.

Ο Μητσοτακης βρεθηκε μπροστα στα ιδια αδιεξοδα που βρισκονται οι περισσοτερες καπιταλιστικες κυβερνησεις στον υπολοιπο κοσμο. Δεν μπορουν να καταπολεμησουν την οικονομικη κριση και σηκωνουν τα χερια ψηλα. Βλεπουν με απογνωση οτι δεν εχουν πια τροπο, μεθοδο και φαρμακο να πολεμησουν το μικροβιο της οικονομικης κρισης που ολο και απλωνει απο την μια οικονομια στην αλλη.

ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Η ΝΔ ακολουθοντας την γνωστη τακτικη, οτι τα σκληρα μετρα περνονται στην αρχη της τετραετιας, προχωρησε απο νωρις σε αγρια επιθεση εναντια στους εργαζομενους. Το φθινοπωρο του '90 ξεσπα η πρωτη εργατικη εκρηξη εναντια στα μετρα λιτοτητας, τις απολυσεις στις προβληματικες και την επιθεση στην κοινωνικη ασφαλιση των εργαζομενων. Για δυο βδομαδες απεργουν οι εργαζομενοι στη κοινη ωφελεια ενω η ΓΣΕΕ καλει την 48ωρη πανελλαδικη Γενικη Απεργια.

Λιγους μηνες αργοτερα στη Πατρα ομαδες κρουσης της ΝΔ, εναντια στις μαθητικες καταληψεις, δολοφονουν τον καθηγητη Νικο Τεμπονερα προκαλουν νεο ξεσπασμα του κινηματος. Ο κοσμος βγαινει ξανα στους δρομους. Στην Αθηνα διαδηλωνουν μαζι μαθητες, καθηγητες και φοιτητες σε μια μεγαλειωδη πορεια.

Το '91 ανοιγεται ενα νεο μετωπο. Ειναι οι απεργοι της ΕΑΣ που αψηφουν τον αντεργατικο νομο, ξυλοκοπουν τα ΜΑΤ και μαζευουν σαν λαφυρα τις ασπιδες τους.

Το φθινοπωρο του '91 γινονται οι πιο δυνατες καταληψεις εργοστασιων σ'ολη την Ελλαδα. Χιλιαδες εργατες, αψηφουν τον νομο που θεωρει τις καταληψεις παρανομες και παλευουν εναντια στο κλεισιμο, στις μαζικες απολυσεις και στις μεταταξεις στα νοσοκομεια και τις συγκοινωνιες.

Το '92 ενας δευτερος γυρος αναμετρησης ξεκινα ξανα με τους οδηγους της ΕΑΣ και το νομο για το ασφαλιστικο. Ηταν η πιο πολιτικοποιημενη απεργιακη εκρηξη οπου οι απεργοι βαζουν πια ξεκαθαρα το «Κατω η Νεα Δημοκρατια».

Αν η κυβερνηση αντεξε τριαμισι χρονια αυτο οφειλεται στο πυροσβεστικο ρολο της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας και της αντιπολιτευσης οι οποιοι εμπαιναν μπροστα για να αναβαλουν την κρισημη αναμετρηση, να σταματησουν τις απεργιες και οχι να τις κλιμακωσουν. Αφησαν ολο το θυμο και την αγανακτηση των εργαζομενων ανοργανωτο, σαμποταραν τις απεργιακες φρουρες, και εκαναν τις απεργιες αναποτελεσματικες.

Οι τελευταιες ιδιωτικοποιησεις στην ΔΕΗ και τον ΟΤΕ εφεραν ξανα την κυβερνηση μπροστα σε σκληρες μαχες με το εργατικο κινημα. Η Νεα Δημοκρατια κατερρευσε πριν προλαβει να υλοποιησει το μεγαλο ξεπουλημα. Κατερρευσε κατω απο την αντισταση της εργατικης ταξης που δεν δεχτηκε να γινει θυσια στο βωμο των αφεντικων.

Η ηττα της ΝΔ στις 10 Οχτωβρη αποτελει για την μεγαλη πλειοψηφια των εργατων ενα ξεκαθαρο πολιτικο βημα: να φυγει η κυβερνηση της λιτοτητας και της ανεργιας.

Σημερα ολοι ειναι στους δρομους, οχι γιατι πιστευουν στο ΠΑΣΟΚ, αλλα για να διωξουν την Νεα Δημοκρατια. Οι απολυμενοι, της ΕΑΣ υστερα απο 14 μηνες στην ανεργια ξανακατεβηκαν στους δρομους φωναζοντας «ΕΑΣ- ΕΑΣ- ΕΦΥΓΕ Ο ΚΕΡΑΤΑΣ» και εχουν καλεσει για συγκεντρωση στο αμαξοστασιο του Βοτανικου για το βραδυ των εκλογων. Το ΠΑΣΟΚ αναγκαστηκε να τους υποσχεθει οτι στις 11του Οχτωμβρη θα ειναι ολοι πισω στις δουλειες τους. Στο συλλαλητηριο της θεσαλλονικης ο κοσμος απαντουσε στο Παπανδρεου που δηλωνε οτι «η νικη ειναι του ΠΑΣΟΚ», με το «η νικη ειναι του Λαου». Στην Πατρα φωναζαν «Κατω η χουντα του Μητσοτακη» και «Κατω η δεξια».

Η αυτοπεπιθηση του κινηματος απο την καταρρευση του Μητσοτακη εφερε πισω και τα αιτηματα των εργαζομενων στα ναυπηγεια της Συρου, των απολυμενων απο τις προβληματικες και ολων οσων τα προηγουμενα χρονια επεσαν θυματα των επιθεσεων της κυβερνησης της ΝΔ.

Οι εκλογες γινονται μεσα σε ενα κλιμα εντονης ταξικης αντιπαραθεσης που καθοριζεται απο τα κατω, απο την ιδια την εργατικη ταξη. Μια συντριπτικη ηττα του Μητσοτακη στις 10 του Οχτωβρη θα δυναμωσει την αυτοπεποιθηση της εργατικης ταξης και το κλιμα ταξικης πολωσης.

ΚΑΙ ΣΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Μια συντριπτικη ηττα του Μητσοτακη θα εχει και εδω την επιδραση της. Θα κτυπησει την αυτοπεποιθηση της κυβερνησης του Συναγερμου και των υποστηριχτων της. Η κυβερνηση του Κληριδη μεσα στους λιγους μηνες που βρισκεται στην εξουσια καταφερε να κερδισει το μισος της εργατικης ταξης χτυπωντας τις εργατικες καταχτησεις και δειχνωντας το αυταρχικο και σωβινιστικο της προσωπο.

Ειναι μια κυβερνηση που μπορει και πρεπει να φυγει. Πολλοι επικαλουνται το προεδρικο συστημα που εχουμε για να πουν οτι δεν μπορει να φυγει και οτι θα πρεπει να την ανεχθουμε για πεντε χρονια.

Ομως η εμπειρια της κατατρρευσης του Μητσοτακη, και αλλων Ευρωπαιων συντηρητικων οπως της Θατσερ δειχνει οτι οι κυβερνησεις πεφτουν κατω απο την πιεση των εργατικων αγωνων.

Για να γινει κατι τετοιο χρειαζεται μια ταξικη αντιπολιτευση που να δωσει την δυνατοτητα να εκφραστει η αγανακτηση και ο θυμος των εργαζομενων με κινητοποιησεις εναντια στη κυβερνηση. Μεσα απο ενα μαζικο μαχητικο εργατικο κινημα μπορουμε να αντισταθουμε στην πολιτικη της λιτοτητας, των απολυσεων, της ανεργιας, των ιδιωτικοποιησεων, του ρατσισμου και του σωβινισμου. Μπορουμε να κανουμε τον Κληριδη να εχει την τυχη του Μητσοτακη.

Νικος Αγιομαμιτης

Η Ρωσια μπηκε στη βαθυτερη της κριση απο τον καιρο του πραξικοπηματος τον Αυγουστου το 91. Σημερα μεγαλοι αντιπαλοι ειναι οι τρεις παλιοι συμμαχοι, αυτοι που αναρριχηθηκαν στη εξουσια μεσα απο την ηρωϊκη αντισταση των ρωσων εργατων στα τανκς της Χουντας το 91 - ο Γελτσιν απο τη μια, και ο Χασμπουλατοφ κι ο Ρουτσκοϊ απο την αλλη. Αν και η κατασταση συνεχιζει να ειναι εκρυθμη, φαινεται οτι ο Γελτσιν τελικα θα επικρατησει. Τα ερωτηματα ωστοσο παραμενουν:

Που οφειλεται η σημερινη κριση, με ποιου το μερος θα επρεπε να ταχθουν οι σοσιαλιστες;

Διασπασμενη

Η συγκρουση Γελτσιν-Χασμπουλατοφ ειναι προϊον της κρισης και των αδιεξοδων που αντιμετωπιζουν οι κρατικοκαπιταλιστες στη Ρωσια. Δηλαδη, οι βιομηχανοι, οι διευθυντες, οι γραφειοκρατες, οι στρατοκρατες.

Ειναι η συνεχιζομενη οικονομικη κατρακυλα και ο κινδυνος ενος ξεσπασματος απο τα κατω που εχει διχασει τη ρωσικη αρχουσα ταξη, φεροντας τους διαφορους εκφραστες της στο σημειο της ανοικτης ρηξης.

Και οι δυο πλευρες συμφωνουν σε ενα πραγμα: Οτι τό κοστος των μεταρρυθμισεων για την αναζωογονιση της Ρωσικης οικονομιας - που ειχε αρχισει να καταρρεει απο την εποχη του Μπρεζνιεφ - θα πρεπει να συνεχισει να το πληρωνει η εργατικη ταξη, και με μεγαλυτερη αποτελεσματικοτητα. Μια εργατικη ταξη που ηδη εχει δει σε διαστημα ενος χρονου τους μισθους της να μειωνονται κατα 50% και τις τιμες ν΄αυξανονται κατα 26 φορες.

Δεν ειναι καθολου τυχαιο λοιπον το γεγονος οτι η τεραστια μαζα των εργατων εμεινε απαθης μπροστα στις εκκλησεις και του Χασμπουλατοφ και του Γιελτσιν για υποστηριξη. Οι 2-3 χιλιαδες διαδηλωτες που μαζευτηκαν εξω απο το κτιριο της βουλης δεν ηταν παρα το πιο καθυστερημενο και αντιδραστικο κομματι της Ρωσικης κοινωνιας: Οι υποστηρικτες της "φαιοκοκκινης συμμαχιας" - οι φασιστες με τους νοσταλγους του σταλινισμου.

Το ΑΚΕΛ

Αντιμετωπο μ΄αυτο το ψευτικο για την εργατικη ταξη διλημμα - Γιελτσιν ή Χασμπουλατοφ; - το ΑΚΕΛ και η *Χαραυγη* ταχθηκαν σαφως υπερ της κλικας του Χασμπουλατοφ και του βετερανου του Αφγανισταν Ρουτσκοϊ που προσβλεπουν σε μια ΄Σοβιετικη Ενωση που θα ειναι ξανα μεγαλη΄. Για να δικαιολογησει τη σταση του, το ΑΚΕΛ επικαλεστηκε την αντισυνταγματικοτητα της διαλυσης της βουλης και την "επεμβαση των Δυτικων στα εσωτερικα ξενης χωρας".

Η επικληση ομως στην "αντισυνταγματικοτητα" των ενεργιων του Γελτσιν ειναι περα για περα παραπλανητικη. Γιατι και ο Γελτσιν και ο Χασμπουλατοφ δεν εχουν κανενα ενδοιασμο, πότε να την επικαλουνται και πότε να την παραβιαζουν. Γι΄αυτους "νομιμοτητα" ειναι η οσο το δυνατον πιο πετυχεμενη επιβολη των σχεδιων της αρχουσας ταξης πανω στην εργατικη. Αυτην και μονο αυτην αναγνωριζουν και εξυπρετουν, και οι δυο.

Ολες οι Δυτικες κυβερνησεις, (οπως εξαλλου και ο Ρωσικος στρατος), εριξαν το βαρος τους με το μερος του Γελτσιν. Αυτο ομως δεν ηταν κατι που προδικαζει και το αποτελεσμα της κρισης. Μετα απο αναμονη δυο ημερων, στηριξαν αυτον που εμοιαζε να υποσχεται καποια περισσοτερη σταθεροτητα. Γιατι η απειλη να μετατραπει η Ρωσια σε μια νεα Γιουγκοσλαβια, σε πολυ μεγαλυτερη εκδοση, κρεμεται σαν δαμοκλειος σπαθη πανω απο ολοκληρο τον πλανητη.

Αν, λοιπον, ο Χασμπουλατοφ εδειχνε να εξυπηρετει καλυτερα την προοπτικη της σταθεροποιησης, τοτε θα ηταν αυτος και οχι ο Γελτσιν που θα εξασφαλιζε την υποστηριξη των Κλιντον, Κολ, Μεητζορ κλπ.

Αξιζει εδω να σημειωσουμε οτι ο στρατος δεν εχει παιξει ακομα το τελευταιο του χαρτι. Οσο παρατεινεται η κριση, τοσο αυξανεται και το ενδεχομενο ο στρατος να καταφυγει ξανα στη "διεξοδο" ενος νεου πραξικοπηματος.

Οι Γελτσιν, Χασμπουλατοφ και Ρουτσκοϊ, ολοι τους βγηκαν μεσα απο τα σπλαχνα της ιδιας σταλινικης γραφειοκρατιας. Ολοι τους ειναι βουτηγμενοι στα αδιεξοδα του ιδιου του συστηματος. Ψαχνουν για λυσεις που θα σωσουν τους παλιους διευθυντες και νεους βιομηχανους, τους στρατοκρατες και τους γραφειοκρατες. Ολοι τους στρεφονται εναντια στην εργατικη ταξη. Οταν οι ανθρακωρυχοι κατεβηκαν σε απεργιες και οι τρεις μαζι προσπαθησαν να σπασουν τον αγωνα τους.

Η βασικη συγκρουση στη Ρωσια, ειναι ταξικη. Ειναι αναμεσα, στους εργατες που παλευουν για το ψωμι και τις ελευθεριες που κατεκτησαν με αιμα απο την μια, και ολες τις πτερυγες της αρχουσας ταξης απο την αλλη.

Καθε αριστερος και αγωνιστης εργατης πρεπει να ταχθει απεριφραστα με το μερος των εργατων που, οπως το 1917, μπορουν να δωσουν ξανα μεσα απο τους αγωνες τους τη δικη τους λυση: την σοσιαλιστικη επανασταση και την εργατικη εξουσια.

Δ.Οικ.